

REFORMATOR

Bijgeschriften van de RV-BIJBEL

Dit is een preview van het boek II HERMIETEN van het komende boek 'REFORMATOR - Bijgeschriften van de RV-Bijbel'.

Zoals de oude bijbel bijgeschriften had, in de vorm van apocriefen en deuterocanonieke boeken, zo heeft de nieuwe bijbel, de RV-Bijbel, de Rodenberg Versie, ook bijgeschriften.

Dezen zijn opgetekend in dit boek. Reformatior is een aankondiger van de nieuwe bijbel, van de RV-Bijbel. Dit is het tweede grote boek, na de RV-Bijbel zelf.

Het werk is net zoals de RV-Bijbel in het Rodenbergs-Nederlands geschreven, wat dus soms een afwijkende spelling of grammatica kan hebben, als één van de Nederduitse streektalen.

Het is de Nederduits gereformeerde vaktaal vanaf de zeventiger jaren.

De Reformatior, de bijgeschriften van de RV-Bijbel, is de klassieke leidraad bij de nieuwe bijbel, die het dichtst bij de grondslag ligt van het ontstaan van de nieuwe bijbel.

In dat opzicht is het ook van grote en unieke historische waarde voor iedereen die studie maakt van de nieuwe bijbel.

II HERMIETEN

1.

Het huis Israels en huis Ismaels

1. De mens moet eens tot schaamte komen, over zijn snelheidszucht en zondezucht.
2. De mens moet komen tot de besnijdenis van Ismael, de vrome schaamte des Heeren.
3. De onbesnedenheid is totaal schaamteloos over de zonde.
4. Oh, Israel, kom toch tot de besnijdenis van Ismael, en weent over uw zonde.
5. Oh, Israel, kom toch tot het pad van Ismael, dieper in de wildernis, en blijf daar niet staan pronken met uw ijdelheden en nietigheden.
6. Buigt u voor de hemelse schaamte en weent aan haar voeten, en smeekt, opdat u loskomt van de hardnekkige hoogmoed in uw harten.
7. Ismael gaat een moeilijk en hard pad, met pinnen door zijn vlees, klagende over de zonden van Israel, en de zonden van zijn eigen volk, en komt hierover tot geestelijke schaamte. Nooit zullen zijn tranen teveel hierover zijn. Hij maakt zijn bed nat van zijn tranen.
8. Harten vol verbrokenheid en schaamte, harten vol van tranen over de zonden en ongerechtigheden van het huis van Israel en het huis van Ismael veracht Gij voorzeker niet.

2.

Het visnet-evangelie

1. Een heleboel hebben de gelijkenis van de wijze en de dwaze maagden niet begrepen, en ook de gelijkenis van de rijke man en de arme Lazarus niet.
2. Ze hebben het verletterlijkt, en zijn geheel voorbij gegaan aan de betekenis ervan. Waarom kregen de dwaze maagden geen olie ? Omdat ze het zelf moesten kopen, m.a.w. ze moesten het zelf bevinden. Waarom kreeg de rijke man geen waterdruppel ? Er was niet alleen maar een te grote kloof tussen hem en de arme Lazarus in het hiernamaals, maar hij moest het zelf bevinden, zelf gaan zoeken, zelf vinden of kopen ergens.
3. De psalmist sprak dat God ook in de hel zou zijn. Wij mogen niet voorwerpelijk met de hel omgaan. Het is een zeker principe dat we moeten leren. De gereformeerde vaders spraken ook dieper over de hel, zoals ook Augustinus. Het is een geheimenis. Het is niet zo rechtoe rechtaan als velen denken.
4. De getsemanieten stelden dat ze wel uren op tocht waren om een kruimel brood te ontvangen. Dan moet de mens een wildernistocht maken.

5. God wil dat we onderwerpeijk met de natuur en de wildernis omgaan, niet voorwerpeijk. Het moet persoonlijk doorleefd worden.
6. Dat was de taak van zowel de dwaze maagden als de rijke man. Ze kregen een 'nee' te horen naar het voorwerpeijke, omdat ze het onderwerpeijke moesten leren.
7. Ze moesten het aardse en directe loslaten, het materialisme afleren, en het geestelijke leren.
8. De getsemanieten spraken dat ze in de gevangenis moesten blijven totdat ze hun schulden hadden betaald.
9. Als de getsemanieten spreken over een eeuwig 'nee', dan gaat dit om het nee naar het voorwerpeijke, niet naar het onderwerpeijke.
10. Het is een 'nee' naar de vleselijke weg, niet naar de geestelijke weg.
11. Laten we zeggen dat er een eeuwig 'nee' is naar het vlees, want het vlees dient te sterven. Het is een nee naar het misbruik van het voorwerp. Men heeft ook van de theologische beginselen voorwerpen gemaakt. Daar wil God ons van afleiden, om naar het onderwerp te gaan in plaats van het voorwerp. In die dieptes wil God ons lokken. Daarom is er over het eeuwig 'nee' naar het vlees en het voorwerpeijk geen overmatige drama en tragedie.
12. Het is ernstig, maar men moet niet overdrijven. God is geen sadistisch beest. De mens is een sadistisch beest die het heeft verzonnen door zijn gebrek aan kennis en diepte.
13. De getsemanieten begeren de moedermelk van het Woord, en niets gaat meer snel.
14. Dingen kunnen anders zijn dan de moderne, westerse, zelfgenoegzame mens denkt. Altijd denkt men maar weer de slimste van de klas te zijn in het westen. Een ieder strijdt voor zijn eigen vaandel. Vaak kom je dan op een verdachte markt terecht.
15. Veelal worden de kerken voortgetrokken door leken. Kerken zijn vaak erfgoed van families en kerkeraden, en de geleerde predikanten worden er gekooïd. Ze mogen een heleboel dingen niet uitspreken, die ze wel denken, vanwege hun studie. En dan moeten de predikanten soms vluchten. Ik heb het met mijn eigen ogen gezien, en heb het zelf ook meegemaakt.
16. Paulus kreeg ook een nee te horen toen hij een doorn of pin had in zijn vlees. Het was om hem tegen de zonde, tegen de hoogmoed en overmoed, te beschermen.
17. Heb je alles al in kannen en kruiken ? Dan loop je groot gevaar. Zelfgenoegzaamheid ligt op de loer.
18. De getsemanieten noemen als bijzondere vrucht van de uitverkiezing de droefheid die naar God is over de zonde. De droefheid die met en naar de wereld is bewerkt de dood. Maar waar is die droefheid ? Vele kerken zullen te licht bevonden worden, te zoet, te vrolijk. Andere kerken zullen te

zwaar bevonden worden. Ze hebben anderen teveel belast. Zij waren als de farizeeërs met hun menselijke overleveringen die de mensen kwelden.

19. Genadedrammers doven het geestelijke uit. Ze doven het persoonlijke, bevindelijke uit.

20. De mens wil niet horen van zijn zonde.

21. Nu, toch is daar een weg, een hoger natuurproces gaande. Wij moeten ontdekt worden aan de tijdelijke en eeuwige ellende in Adam, de tijdelijke en eeuwige doodstaat door de zonde onder ogen komen. Daar moeten wij bedroefd over zijn, en ons van afzonderen, als een weg door de wildernis.

22. Wij moeten niet bij de zonde blijven, maar er tegen strijden, en dat kan alleen als we eerst de aard van de zonde en het loon van de zonde leren kennen. Hierin moeten we de Heere niet vooruit lopen en ook niet achterblijven, maar ons houden aan de afwachtingsleer, het onderscheiden van de tekenen der tijden en de roeping.

23. Wij moeten wachten op God's leiding en niet dingen uit het vlees gaan doen. Vandaar ook dat het niet zomaar om genade of werken gaat, maar de mens moet volkomen afsterven aan zichzelf en zijn afgoden, om zo de Heere te volgen.

24. Dat is het pad van het geslachte lam. Laten wij het geslachte lam echter niet verafgoden. In het westen heerst er een geheel andere Jezus. Men heeft genade tot hoofdzaak gemaakt, voorop gezet, en de zonde-ontdekking achteraan gezet. Hier streden de getsemanieten tegen. Ze wilden niets weten van een goedkoop Woord.

25. De verafgoding gaat diep. De mens moet ontwaken tot die diepe val in Adam van tijdelijke en eeuwige ellende. Dit mag men overigens niet verabsoluteren. In de eeuwigheid is er een weg. Ook in de eeuwige hel, waarin we allen zijn door Adam, is een weg. God was met de psalmist in de hel, dichtte hij in psalm 139.

26. Ieder vlees zal een eeuwig 'nee' te horen krijgen, opdat het voorwerp losgelaten zal worden, en men tot het onderwerp zal komen. Leren leven van de broodkruimels en de waterdruppels, en bij ontzegging hiervan de volle prijs ervoor betalen, de tocht ervoor maken.

27. Dat is wat de tocht door de wildernis betekent : Het leren leven met het vele 'nee', gewoonweg omdat de mens moet minderen, het aardse moet leren loslaten om tot het geestelijke te komen. Het is iets heel ernstigs. God is een verschrikkelijke woede tegen de zonde. Alleen hierin is het waarlijke leven, maar men heeft dit overmatig verletterlijkt en gedramatiseerd, overmatig zwaar gemaakt. Terwijl de gereformeerde voorvaderen het hebben verdiept en genuanceerd.

28. Heeft u uw evangelie al in kannen en kruiken ? Dan bent u nog niet tot het visnet-evangelie gegaan, wat altijd dieper gaat, wat altijd genuanceerder wordt. Men is veelal zelfgenoegzaam in de moderne kerk. Men heeft alles al gebrouwen tot vlotte formules. Men heeft van de voorwerpen van religie afgoden gemaakt, en de onderwerpen opzij geschoven.

3.

De amazoneleer van de gereformeerde vaders

1. Er wordt nee gezegd tegen voorwerpelijke kennis en ja gezegd tegen onderwerpelijke kennis, en dat is een pad. Zo moet men ontwaken tot de geleerde kennis, niet de aangenomen kennis. Zo mag men komen van verdieping tot verdieping, zo mag men komen tot het grotere verband.
2. Het algemene aanbod is vergif. Het gaat niet om zomaar het voorwerp. Deze geest van willekeur werd veel door de gereformeerde voorvaders genoemd en bestreden. Dat gebeurt als de genade goedkoop wordt gemaakt. Dan nemen de mensen er een loopje mee. Zo werd de algemene genade als een afgod van de mensen. Het werd hoofdzaak voor de mensen.
3. Men wilde de donkere bruid om het leven brengen. Het zou steeds benauwder worden met al die hoge geesten die de kop op zouden steken. We hebben het gezien. Het zou veel verwoesting aanbrengen. Er zou ook jacht gevoerd worden op het nageslacht van de donkere bruid.
4. Verschrikkelijke beesten zouden er op aarde heersen.
5. We hebben het gezien. Ze konden het niet geheel verwoesten. Het enige wat eigenlijk gebeurde was dat het juist verdiept en genuanceerd werd. Het gedeformeerde kleed ging van haar af. Het was het herstel van de Nederduits gereformeerde kerk, de moederkerk van Nederland.
6. Maar velen keken weg. Ook nu is die strijd er nog. Het is een koude oorlog. Families worden verscheurd en raken verbitterd. En scheuring moet er wel zijn.
7. Hoge geesten zouden de kop op steken, stelden de getsemanieten. Ze wilden het volk voorwerpeijk gebruiken. Ook religie. Daar staan ze te rammelen met hun voorwerpen als afgoden. Het is gerammel en geritsel. Ze frummelen maar wat. Er zit geen diepte in. Er is geen grond voor. Het is levenloos, zielloos, waar Paulus al tegen waarschuwde in de brieven aan Timotheus. Het is totaal gewetenloos. Ze staan ook niet open voor reden. Ze zijn stijfnekkig op hun pad. Ze sterven voor hun doel. Het is de absolute doodstaat. Het is zelfverwoesting. Eerst zou de mens der zonde zich openbaren. Laten we onszelf niet voor de gek houden. We moeten dwars door dit tijdperk heen.
8. Het beest liet al zijn koppen zien, en al zijn kronen. Het waande te heersen. In deze doodstrijd is de kerk nog steeds verwikkeld.
9. Da Costa stelde dat de vrome herderlijk moest zijn. Het herderlijke zet zijn leven in voor de schapen, maar de huurling vlucht weg van de schapen als de wolf komt.
10. We hebben dit zien gebeuren in de wereld. De grote wolven van psychiatrie en vullingendwang kwamen over de aarde, en de lichtere kerken hebben hiermee onderhandeld en gehoereerd. Met allerlei instituties en sectes werkten zij samen om hoogbegaafde kinderen te vervolgen, om eventuele kerkhervormers tegen te gaan, en zo werd de lichtere kerk tot secte.

11. Zij was wereldgezend geworden. Geen herder, maar huurling. Alles was gebaseerd op vergeving en verdraagzaamheid toen de wolven kwamen, en die werden zo door de huurlingen binnengehaald. Alles ging om genade, geloof en vertrouwen, en er werd geen strijd tegen de zonde gevoerd. Men zette hun leven niet in voor de schapen. Men had hun leven lief. De wolven maakten hier handig gebruik van.

12. Da Costa waarschuwde tegen de valse vergeving en de valse verdraagzaamheid. Het waren wolven in de kerk binnengeslopen. Het ging ten koste van de schapen. Die werden geslacht. Daartoe kwam de dief, om te stelen, te slachten en te verderven.

13. Ze willen het niet horen, de lichtere kerken. Ze gaan rustig door op hun wereldgezinde paden. Ze hebben de tucht licht gemaakt, opdat hun vlees er niet door beledigd of aangetast wordt.

14. Da Costa stelde dat de valse leraar de zielen in hun zonden zoekt te sterven. Zij onderwijzen hun kinderen niet. Zij bewapenen hun kinderen niet. Er zijn grote lekken in de opvoeding, en in wezen is dit, stelt Da Costa, omdat de schapen niet van de huurling zijn. De huurling is de vijand die de schapen heeft overgenomen en komt om te slachten. Het is geen herder, maar een slager.

15. Och volk, klaagt toch over de zonden, en niet over het oordeel. De oordelen des Heeren zijn goed en waarachtig, en die zijn voor onze bescherming. Het is de goede herder die optreedt tegen de wolf. Zo kun je de herder herkennen. Ze dragen een zekere woede in zich, een verontwaardiging over de zonde en het onrecht. Waar zijn zulke herders vandaag de dag nog te vinden ?

16. Het geloof is tot formulier geworden vandaag de dag, stelde Da Costa, maar waar is het hart van de herder ? Het 'uw wil geschiede' is geen vrucht die je van de bomen zomaar plukt, maar een vrucht van het ernstig worstelen met God in Getsemané, stelt Da Costa, want de mens moet eerst moe en uitgeput zijn van krachten.

17. De getsemanieten wezen op de centrale uitspraak van aarde-verlating van Calvijn waaraan alles getoetst dient te worden : 'Er is geen middenweg: of de aarde verliest voor ons haar waarde, of ze houdt ons geboeid in mateloze liefde voor haar. Daarom als we ons enigszins om de eeuwigheid bekommeren, dan moeten we er ons zorgvuldig op toeleggen, dat we ons losmaken uit die boze boeien.'

18. Wat hebben we met de koude, glibberige reptielen om ons heen te maken ? Er zullen maar weinigen door de enge poort gaan.

19. Calvijn's leer van de aarde-verlating en de leer van de afwachting zouden zegevieren over al te gemakkelijke uitverkiezing en genade.

20. De amazoneleer kwam al voor bij de gereformeerde vaders. Amazones zijn literaire structuren. Calvijn stelde dat God eerst als een moeder kwam, maar dat de mens haar niet wilde. Toen werd de zoon gezonden, en die werd gedood. Ook werd deze tot afgod gemaakt.

21. Calvijn waarschuwde tegen misbruik en ijdel gebruik van het geheimenis. Hij noemde het Woord de leermeesteres waarnaar wij moeten terugkeren, en waaraan de mens zich moet onderwerpen. Zij spaart de zonde niet. Zij is geroepen om de mens los te maken van ijdelheid en nalatigheid.

22. Wij moeten terugkeren tot onze Moeder, en het vlees zal een groot 'nee' te horen krijgen, een groot 'ik ken u niet.' Dan zal de mens het pad op moeten gaan tot het minste, om daarmee te leren leven, en alles zal de mens zelf moeten kopen, zoals de dwaze maagden geen olie kregen van de wijze maagden, omdat ze persoonlijk en bevindelijk zelf ontdekt moesten worden aan de zonde en de ellende.

23. In dit opzicht wijst Calvijn ook op de voortvluchtige Hagar die het bevel van de Heere had gehad 'om haar met haar meesteres te verzoenen.'

24. De amazoneleer van Calvijn en ook van de andere gereformeerde vaders bleef altijd op de achtergrond, omdat de mens er nog niet klaar voor was. De Moeder geeft haarzelf ook niet zomaar prijs, en komt eerst als amazone. Zo heeft zij na eerst zelf gekomen te zijn haar zoon gezonden, opdat de vrome het zoonschap zou leren.

25. We spreken daarom van het wilde calvinisme, wat niet een vrij calvinisme is, of modern calvinisme, of neo-calvinisme, maar het herleiden tot de voortijdse bronnen, het teruggaan naar de grondteksten, wat ook een thema was in de calvinistische exodus van de midjaren 1500 van Nederland naar Duitsland.

26. Vandaar dat de gereformeerde vaders Ledeboeriaans vasthielden aan het oude puin, als mijnwerkers, omdat daar de levensbronnen van de kerk in verborgen waren. Dit ging zo goed en kwaad als het ging, want men was zwaar ongeletterd, en als men het al over het Grieks had, dan was dat vaak varkensgrieks, pervers Grieks, omdat het westen nu eenmaal ondervoed is in het Grieks.

27. Over het Aramees, de taal van Jezus, had men het veel minder, terwijl dat een diepere brontaal is, die overigens teruggleid tot Egypte, waarin ook Jezus zijn schuilplaats had. Mozes en Jozef waren beiden Egyptologen. De grondteksten kunnen alleen ten volle verstaan worden in de grotere Egyptische context. Dan nog zijn we er niet, want we moeten terug naar de voortijdse amazone inzettingen. Die liggen aan de oude bijbel ten grondslag.

28. De moderne talen zijn de mens tot strop geworden, en nu groeien ze er in op. Het is een gevolg van de torenbouw van Babylon. Ledeboer streed ertegen en wilde terug naar de oude talen en daaraan vasthouden. Hij wilde ook niets weten van de d/t-waanzin.

29. Ledeboer stoorde zich niet aan stijl of taal. Hij spotte bijna met alle taalregels.

30. Ledeboer hield vast aan een oudere en wildere moedertaal, niet die van de hoer der mensen.

31. Het is een hele opgave om los te komen van het varkensgrieks en het varkenscalvinisme. Het zit zo diep in de mens. Het zit in de botten. Toch is daar een weg. Het Aramees leidt terug tot de Egyptische brontaal, en zo terug tot de voortijdse inzettingen van de amazones. Uiteindelijk waren

zij eerst gekomen tot de mens, zoals Calvijn stelde dat God eerst als een moeder kwam. Door de zonde ging de man heersen over de vrouw, en de man ging ook heersen over de zoon. We zien deze verschrikkelijke werkelijkheid om ons heen waaruit wij moeten ontwaken.

32. De mens heeft een leesstoornis, kan literaire stijlfiguren of niet ontdekken of niet op diepte schatten. Dat is een virus wiens ketenen van geslacht tot geslacht worden doorgegeven. Begrijpt gij wat gij leest ?

4.

De worsteling om in het schip te komen

1. Ledeboer hield vast aan het oude, en wilde taal profetisch gebruiken. Niet naar menselijke maatstaven. Hij waarschuwde de mens tegen verloedering en overmatige modernisering.

2. We moeten terugkeren tot de geestelijke talen. De mens zit muurvast in het varkensgrieks en de moderne varkensvormen van het Nederlands en het Engels, en dat is allemaal goed voor de fokkerij van de wereld.

3. De schapen worden gefokt door de wolven, de huurlingen, en de getsemanieten mogen de schapen niet wakker maken, hen niet beschermen. Toch strijden zij tegen de wolven, want zij willen het bloed van de schapen niet aan hun handen hebben. Dit doen ze in hun eigen, profetische taal, daarbij oude voorbeelden noemend, waar ze onderwerpeijk mee omgaan, niet voorwerpeijk.

4. Ook met onze herinneringen moeten we onderwerpeijk mee omgaan, niet voorwerpeijk. Of er een d of een t ergens hoort te staan bepaalt de Heere, niet de mens. Ledeboer had ook maling aan de waanzinnige d/t-tirannie. De gereformeerde kerk was veel wereldgeijkvormiger dan de Ledeboeriaanse kerk.

5. Veel verloren gegane inzichten liggen in het Aramees, en het Egyptisch, de moedertaal van het Aramees, de taal van Mozes en Jozef. Hier liggen de geheimenissen opgeborgen, de ontbrekende schakels, wat besproken wordt in de Nederduits gereformeerde dogmatiek.

6. Zo zal er doorgang zijn tot de voortijdse talen, de oertalen, waardoor de mens tot de geestelijke talen kan terugkeren. Paulus wees ook op die vreemde talen. Die moesten de vromen weer ontvangen. Door Babylon waren ze in de wereldse talen terechtgekomen.

7. Jezus had een schuilplaats tegen Herodus, in Egypte. Mozes kan alleen begrepen worden in de context van het Egyptische. Hier werd Mozes onderwezen en opgevoed, en daarvan kreeg hij zijn theologische ideeën. Het Egyptisch ligt dicht tegen het Aramees en Hebreeuws aan, en deze talen verklaren elkaar.

8. Maar blijf niet zomaar bij Egypte. Ga het verdiepen in de diepere Afrikaanse oertalen. Ook de oude bijbel wijst op het oudere Afrika. Daar liggen de bronnen van de mens, en ook de taalbronnen. Men is heden ten dage afgeweken in het moderne westen. Het is de wereld van de zonde, van de verwoester. Je kunt hier niets vertrouwen. Je moet strijden op Pniël.

9. We gaan een nieuw tijdperk binnen. Zorg dat je de boot niet mist. Velen liggen in het water of staan nog op de kade. Wees in het schip als het schip vertrekt. Treuzel niet.

10. Nu, velen worstelen om in het schip te komen, maar zij worden tegengehouden door de leugens van de geest van uitstel. Ook worden velen tegengehouden door de geest van ondankbaarheid. We hebben allemaal te strijden tegen ondankbaarheid. Hoe zul je overwinnen ?

11. Ik heb gemerkt dat juist als we ergens mee worstelen en erover prediken tot anderen, dan zullen we overwinnen. Juist als je iets maar niet kunt afleren en een bepaalde vrucht maar niet kunt ontwikkelen in je leven dien je anderen erin te helpen.

12. Geef en u zult gegeven worden. Zaai en gij zult oogsten. Gij zult wat u geeft veelvuldig terug ontvangen. Dat is het vermenigvuldings-principe. Het Woord zal niet ledig wederkeren, maar laten we alle natuurprincipes in acht houden. De insecten zullen het proberen aan te vreten, de wind zal het proberen weg te waaien. Zaai diep genoeg, en verzorg het, en strijd ervoor. Heb ook geduld, want eerst moet het zaadje sterven in de grond en wortels uitslaan, dus het is niet direct zichtbaar. Werk als een goede landman.

13. De poorten van het schip zijn eng. Een heleboel kun je niet meenemen, dus moet je achterlaten, en dat is een beproeving, maar ga ervoor, want je hebt niets te verliezen, alleen maar te winnen. Acht alles waar je zo wanhopig in het vlees aan vastklampt als vuilnis, opdat je het geestelijke en bevindelijke zult winnen.

14. Gooi reddingsboeien uit als je gered wil worden. Dat is de enige manier om gered te worden, door de ander te redden. Houd je bezig met de verlorenen, de wanhopigen, de meest kwetsbaren van de samenleving, de armen en de verbrokenen, de wezen en de weduwen, zij die niets meer hebben en alles hebben verloren, en de dieren, want dat is de ware godsdienst. Dat is uw enige redding.

15. Dus hoe kom je op de boot ? Door een boot te zijn voor anderen, vooral voor hen die het het meest nodig hebben, de meest kwetsbaren van de samenleving. Educatie is het beste geschenk, de prediking. Daar begint het bij. In al het andere zijn we vaak beperkt.

16. Geef hen het Woord en het onderwijs wat ze nodig hebben. Dat is het kostbaarste en meest nodige geschenk, door hen te helpen het koninkrijk van God te zoeken. Zoekt eerst het koninkrijk van God en de rest zal u gegeven worden. Het is niet altijd wat we willen, maar wat we nodig hebben. Het is niet wat de mens denkt nodig te hebben, maar wat God voor de mens nodig acht. Dat is vaak een groot verschil. Doe het dus niet roekeloos, maar wees geleid en wees strategisch, gebruik wijsheid. Laat je wijsheid niet kennisloos zijn. Laat je goed inlichten en bereid je goed voor, voordat je een tocht maakt. Bereken de kosten.

17. Onderschat de kracht van het Woord en de prediking nooit. Het zal niet ledig wederkeren, hoe dan ook.

18. Geef niet zomaar olie aan de dwaze maagden, werp je paarden niet voor de zwijnen, maar wijs ze op de paden naar de olie-verkopers, wijs ze de weg terug naar school. En als je hebt gepredikt en ze willen niet luisteren, veeg dan het stof van je voeten, en trek verder. Je hebt dan genoeg sporen achtergelaten.

19. Dwing niet, maar getuig, waarschuw, laat hen het einde zien van hun zondige wegen.

20. Laat hen de gevolgen zien van de zonde. Spaar hun zondige vlees niet, want het ligt als een ratelslang om hun nekken heen, terwijl het gif in hun hoofden druipt. Spaar de zonde niet. Maar trekt verder als ze niet willen horen.

21. Telkens een spotter terechtwijzen brengt schande over je. Soms is het tijd om je mond te sluiten en het alreeds gesproken woord zijn werk te laten doen. Soms zullen mensen moeten leven met de herinnering, met het alreeds gegevene, want je bent geen object, je bent hun bezit niet.

22. Ze moeten er dan onderwerpeijk mee omgaan, oftewel als onderwerp, wat ze kunnen verdiepen, wat ze zelf kunnen aanvullen. Je hebt hen de aanzet gegeven, en nu moeten ze het zelf uitwerken.

23. Blijf binnen de aangestelde grenzen, en wees gevoelig voor tijden en seizoenen, wees gevoelig voor nodige veranderingen, verwisselingen van koers. Soms zal het schip een andere richting moeten ingaan.

24. Blijf niet lauw op je schip. Soms zul je moeten duiken, en op zoek gaan naar verlorenen, gezonken schepen en gezonken landen.

25. Waan jezelf niet hoog en droog veilig op het schip altijd, want het is vaak schijnveiligheid. Er is nog een werk te doen en een oorlog te voeren. Soms heb je te strijden met zeebeesten.

26. De strijd is niet alleen ter schip, maar ook ter land, ter zee en in de lucht. Daar hoort dus ook de diepzee bij. Leren zwemmen en duiken hoort er zeker bij, maar wijk niet af van de grondbeginselen. Houdt vast aan de lijnen, opdat je niet afdwaalt.

27. Bestudeer de mappen. Bestudeer de middelen wat je ter beschikking ligt. Bestudeer de instrumenten.

5.

Over of langs de Tigris rivier

1. Het zonde-vegetarisme, oftewel het niet ontdekken en strijden tegen de zonde richt zich juist in zijn lauwheid en luiheid tegen de dieren en tegen het morele vegetarisme. De geest van zonde-vegetarisme is een gevaarlijke geest die dingen omdraait, om de zonde niet te hoeven aanpakken.
2. Het is een strategie van het vlees dat niet wil loslaten. Als Mozes tegen de farao roept : Laat mijn volk gaan, dan gaat de farao hen juist nog meer belasten, want hij wil het volk niet laten gaan, en God geeft hem over aan de verharding van zijn hart. Dan moeten eerst de plagen komen, en de 'eerstgeborenen' van het vlees, oftewel de valse prioriteiten, gedood worden.
3. Kaïn kreeg die opdracht om over de zonde te heersen, maar de mens ging daarentegen over de dieren heersen. In het Aramees staat er dat Kaïn de zonde moest innemen en zich erdoor moest laten versterken. Kaïn moest de zonde dus verslinden door er jacht op te maken.
4. De mens heeft die oproep naast zich neergelegd en is jacht gaan maken op de onschuldigen.
5. De mensheid staat schuldig voor God, en wordt nu gedagvaard. Als je te licht bent bevonden en onder veroordeling staat, en als je te horen hebt gekregen : 'Ik ken u niet,' en 'u bent lauw, Ik heb u uit mijn mond gespuwd,' en zelfs als u een waterdruppel wordt geweigerd of een broodkruimel, herinner dan het bevel van de wijze maagden tot de dwaze maagden : 'Ga tot de olieverkopers.' Gij moet hard werken voor elke druppel.
6. Dan is er nog de geest van voorwerpelijkheid die alles tot objecten heeft gemaakt, ook het voorwerpelijke amazonisme, en dan is er nog het anti-amazonisme. De mens moet teruggaan tot de geestelijke onderwerpelijkheid, tot de verbandelijke onderwerpelijkheid, want de mens is in zijn onderwerpen totaal het verband kwijt geraakt. Men loopt onderwerpen achterna die men met rust moet laten, en men vergeet de belangrijke, centrale onderwerpen, waar het daadwerkelijk om gaat.
7. Lachend, spottend en in een roes kauwen de zonde-vegetariërs op hun stukje wortel uit hun groente tuintje. Ze hebben hun jachtwapens omgesmolten tot tuingereedschap. Ze kennen de aard en de diepte van de zonde niet, en van het loon van de zonde willen ze niet weten.
8. Ze hebben de zondologie verzaakt, en vertikken het om het vlees van de zonde te verslinden, want dat zijn hun afgoden. Ze zijn zelfgenoegzaam geworden. 'Het valt allemaal wel mee.' 'Ja, later zal ik het doen, niet nu.' 'Nog even zondigen, nog even uitstellen. Het is zo lekker.'
9. Lachend en spottend kauwen ze de hele dag door op hun groenten, ja spottend, want ze bespotten de strijders aan het front. Die worden belachelijk gemaakt. Ze verslinden de zonde niet, want die is hun boezemvriend geworden. Daarom heeft de zonde, die als een belager aan de deur loerde, hen ingenomen. Diens begeerte ging immers naar hen uit. Zo zijn ze zelf door de zonde verslonden.

10. Mensen, luister, als gij wijs wilt worden, dan luistert gij tot wat de geestelijken vandaag de dag tot de mensheid spreken, want zij verkondigen het Woord des Heeren.

11. Het vlees heeft geen goede plannen met u. Als het vlees het wint, dan zal dat geestelijk verderf brengen. Dan is het een heilloze weg.

12. Nu, de strijd wordt vaak weggeduwd door het excuus van geloof en genade, dus de geestelijke vijanden kunnen ook heel godsdienstig worden om ons proberen tegen te houden, alsof het alleen maar daar om gaat, en zo zijn geloof en genade vandaag de dag tot grote afgoden geworden voor de luien, de lauwen, en de laffen.

13. Het is dus een gevecht met je vlees, en dat moet weggekapt worden.

14. Dan komt het beeld van de hemelse vissers ons tegemoet. Wij moeten vissers van mensen zijn, en vissers van kennis, van studie dus.

15. Het ware vissen is de strijd tegen je eigen vlees, tegen de zondemacht, tegen de leugen en de onwetendheid dus, oftewel het ware vissen is de hemelse studie. Alleen zo kun je de steden van het beloofde land innemen.

16. De vromen moeten komen tot het visnet van het hemelse onderwijs. Dat kan alleen door de besnijdenis, maar weet u, de mens heeft zoveel uitvluchten om maar niet besneden te hoeven worden. De besnijdenis wordt vaak ook maar half gebakken verricht. Daarom spreekt de nieuwe bijbel over het belang van een volkomen en blijvende besnijdenis, waarvan het halssnoer van de leerstellingen een beeld is. Dit halssnoer dient men te verkrijgen. Het wordt achtergehouden door de reus Goliath. Die heeft een aards, vals paradijs gebouwd waarin de mens is afgeweken van de leerstellingen, en elkaar en de dieren onderdrukken, het ene ras boven het andere ras hebben gezet. De mensen hebben de dieren op een lager plan gezet door de geest van Goliath. Gelukkig doen heel veel mensen daar niet aan mee.

17. En Goliath heeft een vals boek des levens gemaakt wat onder de mensen is. Het is het woord van de menselijke overleveringen en regels. De besnijdenis van Ismael wordt bespot, stelt de nieuwe bijbel. Men heeft de samenleving geromanticeerd. De nieuwe bijbel stelt dat een man zonder de besnijdenis helemaal niet tot een vrouw kan komen. De mens leeft dus in bedrog.

18. Calvijn stelde dat alleen de besnijdenis tot het beloofde land leidt, waar de nieuwe bijbel ook op wijst. We mogen dus om de besnijdenis bidden. Het is de enige weg. Niet door allerlei menselijke afgoden, niet door schietgebedjes of opzegversjes of snelformules. Mensen, luister goed, want men is er langsheen gegleden. Dit is het tijdperk van lauwheid. Je ziet de verontschuldigen overal om je heen. Het zijn virussen. Je komt niet zomaar bij het halssnoer van de leerstellingen. Je moet Goliath verslaan. Je moet Hebron innemen. De wedloop wordt uitgevochten op het smalle pad, niet op de brede, vrije, vrolijke weg. Ga niet op de weg van de braverikken, want dan kom je bedrogen uit.

19. We mogen een relatie aangaan met het visnet, stelt de nieuwe bijbel, en dat kan alleen door de besnijdenis. Het vlees mag er niet tussen zijn. De besnijdenis is het hart van God, stelt de nieuwe

bijbel, het hart van het Visnet. De besnijdenis komt niet zomaar. Er moet voor gestreden worden. Het besnijdenismes wordt namelijk achtergehouden. De aardse mens is in een roes, en wordt door de geestelijke vijanden in deze roes gehouden, koste wat het kost.

20. De besnijdenis op zich is een oorlogsloon. Het komt je niet aanwaaien. De mens heeft het verdreven. God heeft niets in te brengen bij de mens. De mens heeft zichzelf tot God gemaakt, en mag niet op z'n teentjes getrapt worden door God. Dagelijks wordt God gedood. De mens is een groot virus. De gereformeerde vaders noemden het aardse leven een ongeneeslijke ziekte. Calvijn stelde dat het leven waarmee de mensen zich vleien de ergste dood is.

21. Dan hebben we het geestelijke visnet nodig. Daar mogen we voor bidden.

22. De nieuwe bijbel noemt de besnijdenis van het hart de weg om weer kind te worden.

23. Bidt daarvoor, strijd daarvoor, werk daaraan, want de aardse volwassenheid is een ernstig virus in deze wereld, die alles heeft weggevreten.

24. Door valse volwassenheid vielen Adam en Eva uit het paradijs. Het is een ernstige hersenziekte.

25. Paulus waarschuwde Timotheus dat er een tijd zou komen waarin kinderen massaal hun ouders ongehoorzaam zouden zijn. Hun harten zouden koud en egoïstisch zijn. Dat tijdperk is nu aangebroken. We zien het overal om ons heen. Het is het virus van de valse, hebzuchtige volwassenheid. Het is zelfgenoegzame en eigengerechte zelfzucht. Zo worden kinderen vandaag de dag vastgeklonken. Daar is een grote markt voor.

26. Strek u daarom uit tot de besnijdenis. Dat is de enige weg. Keer terug tot het hemelse visnet, tot de verloren leerstellingen. Stel het niet uit, want het virus vreet.

27. Goliath zit op zijn hoge troon, als de vorst der psychopaten. Kinderen worden aan hem geofferd. Ouders worden er goed voor betaald, met bloedloon, Judasloon. Wie zijn die ouders ? Het zijn geen ouders, maar leidingen van een systeem, van een fokkerij. Ontwaakt, gij die slaapt, nogmaals. Want we zijn in de dagen van Noach gekomen. Men eet, drinkt, huwt en is vrolijk. Men danst, siert, en viert feest, maar wat valt er te vieren ?

28. Je moet het beest van deze tijd verslaan om het besnijdenis-mes te bemachtigen, en zo het visnet terug te krijgen, om zo een visser van verloren hemelse kennis te worden, om door deze dagen heen te komen, want deze dagen zijn bar en boos.

29. Kom tot het volk der besnedenen, waar de nieuwe bijbel over spreekt. Ren de wedloop tot de rode kroon van de besnijdenis, opdat je ziet waar je bent en waar je naartoe gaat, het rode zicht. Dat is een besnijdenis-zicht. Het is besneden zicht. Laat ook je oren besnijden. Bidt erom, strijd ervoor, werk eraan. Zorg dat je deze loop wint.

30. De besnijdenis is de kennis van de wijngaard, stelt de nieuwe bijbel. We moeten opgaan tot de wijngaard van Noach, en de nieuwe bijbel spreekt ook over de melkgaard van Noach. We moeten

tot de wijnpers gaan, waar de Voeten van Moeder God de druiven vertreden. Zoveel druiven moeten vertreden worden. Daar moeten we ons leven offeren.

31. Hoe kun je het herkennen, wanneer je de rode kroon hebt ontvangen waar de nieuwe bijbel over spreekt, en waar de Egyptologie ook veel over sprak ? Het is een kroon van klaagliederen, van het zuchten en klagen over de zonden.

32. Ook Adam kwam tot het klaaglied. Hij zag dat de schepping onvolkomen was, omdat er een vrouw ontbrak. Hij moest toen het rode pad op, stelt de nieuwe bijbel, in het boek II Behemma. Hij moest dieper de wildernis in. Zo kwam hij tot een rivier, waar hij Eva met een visnet zag vissen. Zij nam net haar netten op toen hij aankwam. Hier wijdde zij hem in en onderwees hem over de rode kroon.

33. De nieuwe bijbel stelt dat deze leer van de mensheid gestolen werd, en dat de mensheid zo gedwongen werd giftige wijn te drinken. Voor vele eeuwen werd het van geslacht tot geslacht doorgegeven, door de bloedlijnen. Het bloed van de mens is vergiftigd. Ook zou de ware wijnstok geopenbaard worden. De mens vergiftigt zichzelf en ook anderen, wat een groot lijden is voor de heiligen, juist om hen af te zonderen. De nieuwe bijbel stelt dat er zeker een ochtend zal zijn in deze duistere nacht. Oh mensen, wat een wonder zal dat zijn, als die ochtend gaat komen. Er zal een ontwaking zijn, als overspoelend morgenrood, stelt de nieuwe bijbel.

34. Het visnet is onze leidsraad stelt de nieuwe bijbel, en zal ons leiden tot de zee van verscheidenheid. Het zal alle menselijke bekrompenheid overweldigen.

35. We zien in de nieuwe bijbel de tocht terug naar het paradijs, naar Eeden, maar dan moeten zij ook over de berg van Eeden nog dieper het paradijs in, naar het westen, tot Qidmah, en dan moet men nog dieper in het paradijs tot Dukka gaan.

36. Qidmah is een ouder deel dan Eden, dus een eerdere schepping, en het betekent ook 'grote oorlog'. We lezen dit in het boek Duizen. De oude profeten noemden Qidmah de roede van de toorn van de grote moeder, en het werd ook wel het eeuwige touw genoemd, of eeuwige keten.

37. Je kon daar komen over of langs de Tigris rivier, want die leidde tot het Qidmah-gebied. Het werd ook wel het Gad-Adam gebied genoemd. Adam kwam er toen hij door de nachten van het visnet was heengegaan, oftewel over het pad van het visnet.

38. De Dukka is de slachtplaats waar de steen van de schrijfknecht des Heeren ligt. De verhouding tussen Qidmah en het dieper liggende Dukka is als de verhouding tussen Getsemané en Golgotha.

39. De mens mocht geen voorwerpelijke kennis van Eva ontvangen, maar moest de onderwerpelijke kennis ontvangen van Eva. De mens moest dus door de hogere Eva geleid worden, niet de lagere Eva. Dit wordt uitgewerkt in het geheimenis van Ezau, die in honger en leegte moest komen tot de bedelkom. In dit opzicht is er ook een lagere en een hogere Ezau, oftewel een vleselijke en een geestelijke Ezau. In de grondteksten is er veel meer de dualiteit te zien dan het oppervlakkige en eenzijdige wat ze in het westen prediken. In principe wijst het Ezau verhaal terug op de eerste Adam, Sukker in het Hebreeuws, en Dekra in het Aramees. Deze had niet de aardse, vleselijke

spierkracht, maar was leeg geworden van zichzelf, zijn status afgelegd zoals Ezau, en levende in honger, om zo geleid te worden door het geestelijke.

40. We lezen in Duizen over de val van de eerste Adam. Sommigen van het oorspronkelijke Dekra volk, sommige mannen, zondigden tegen de geestelijke kennis in rebellie, en probeerden over haar te heersen. De eerste Adam, sommige mannen van dit volk, probeerden de eerste Eva, Neqebah, voor hen te laten buigen. Neqebah vluchtte toen.

41. Er was dus al een eerdere zondeval geweest. Er staat in Duizen 40:4 dat de Dekra, sommigen van hen dus, van een hele slechte vrucht hadden gegeten, in de eerste schepping, en dat dit inhield dat hij zijn moeder, moeder aarde, probeerde te vernietigen. Er kwam een grote scheuring tussen de eerste Adam en de eerste Eva.

42. II Kamba laat zien dat Ezau een typologisch beeld was van het volk Israel dat de berg opmoest, als een beeld van de terugkeer tot de moederborst. Ezau moest de berg van Moeder God opgaan, en hier zou hij een gevecht moeten hebben met zijn vlees in de vorm van een wild rund, zoals we lezen in Duizen. Hij moest de amazonen-berg op die de grens vormde van Eden, opdat hij zo in het land Qidmah terecht zou komen.

6.

Herboren in de wildernis

1. Om in te gaan moet je komen tot de onrechtvaardigmaking in plaats van overmatige, valse rechtvaardigmaking die vandaag de dag heerst, oftewel de eigengerechtigheid. Men is zo overrechtvaardig geworden dat men erdoor is verblind.

2. De mens is zo overrechtvaardig geworden, zo overbehouden, dat het tot farizeïsme is geworden. Er klopt iets niet in de westerse verzoeningsleer. Er worden stappen overgeslagen. Het wordt allemaal mooier voorgedaan dan het is.

3. Alles heeft de mens vandaag in kunnen en kruiken, maar het is een virus. Het is een markt, en heeft de mens juist ziek gemaakt, totaal los van God.

4. Maak het tot je studie-onderwerp. Doe onderzoek. Verdiep het. Vindt doorwegen. Het valse stallicht gaat niet zomaar weg. Het was en is ruw materiaal. Het moet nog bewerkt worden.

5. Het koninkrijk des Heeren is niet van deze wereld. Je moet het binnenin zoeken. Je moet werken aan je hart, aan je kennis. Dat begint in twijfel en toetsen, veel piekeren. Je grootste vijand is valse zelfverzekerdheid. Dat is een ziekte waar dit volk aan lijdt, een zware, klagende hersenziekte. Snel zijn ze op hun teentjes getrapt, zonder daarbij aan zichzelf te twijfelen. Het is altijd weer de ander. Zie weer de gelijkenis van de balk en de splinter. En snel haalt men de etiketten erbij. Men ijlt, men is verdwaasd, door de afgoden van deze tijd.

6. Valse zelfverzekerdheid. Maar wat heeft de mens met de gereformeerde oudvaders gedaan ? Ze zijn in een zak geknoopt en overboord gegooid. We moeten terug naar de verloren en vergeten dingen die een sleutel kunnen vormen voor verdere uittocht, anders komen we niet verder. Dat er veel kaf tussen het koren zat vroeger is geen excuus om zomaar alles overboord te gooien. Dan moet je een getrouwe landbouwer zijn die het kaf van het koren weet te onderscheiden, en niet wegrennen. Ga terug tot de bouwplaats, oh volk, ga terug tot de akker. Er is nog een werk te doen in de geschiedenis. Het ligt er niet voor niets.

7. Ik had een droom over de Kuyper kerk als donkere vrouwen in de wildernis, natuurvolkereen. Hun borsten hadden geen gewone tepels, maar het waren tenen, en er was niet één teen per borst, maar een rij per borst. Wat betekent dit ? De voet staat voor de wortels. Kuyper wilde calvinistisch-gereformeerd blijven, en niet vrijzinnig hervormd worden. Daarom heette de kerk eerst ook Nederduits gereformeerde kerk. Hij wilde terug naar de kerk vóór 1816.

8. Kuyper noemde het kerstfeest een feest van bitter vijandschap. De eerste kerst was in het paradijs, stelt hij, toen Adam en Eva waren gevallen, en toen God sprak tot de slang over de vijandschap tussen hem en de vrouw, en tussen zijn zaad en haar zaad. Kuyper noemde het een lied van wraak. Het was een profetie van de verschrikkelijkste wraak, namelijk het vermorzelen van de kop van de slang. De slang zou de voet van de vrouw vermorzelen, en dat is gebeurd met 1816, toen het gereformeerde leven, de wortels van de calvinistische reformatie, werden weggesneden. De voeten van de kerk waren door het beest van de zonde afgebeten en verslonden. Daarom zag ik ze weer terug in mijn droom. Kuyper kwam dus voor het herstel van de kerk.

9. Herodus zocht het kind te doden, stelde Kuyper. Dat kind kwam niet om vrede te brengen, maar de strijd, stelde Kuyper. Het kind werd tot een ten dode gedoemde op Golgotha, stelde Kuyper. Hij valt daarbij de heupwiegiers aan die van het kerstfeest alleen maar een vredelied hebben gemaakt, zonder dat ze de ernst en de diepzinnige betekenis ervan verstaan. Kuyper noemt dat het juist een haat tegen de zonde betekent.

10. Zoals Jezus in de wildernis werd geboren, zo moeten ook wij herboren worden in de wildernis, stelt Kuyper.

11. Kuyper schreef veel over de beelden van de natuur als beelden van God, en onderwees het volk hierin, in de uittocht. De reformatie moest verder. We kunnen veel van de Kuyper kerk en de geschriften van Kuyper leren.

12. Kuyper wilde de nadruk leggen op het oorlogszuchtige karakter van het evangelie, zoals het al in Genesis werd gepredikt. De dolerenden waren uit de hervormde kerk gegaan, terwijl de zogeheten irenischen, de vredelievenden, achterbleven en min of meer daar de touwtjes in handen kregen. Echter waren zij bitter en koud naar de dolerenden en ontzegden hen zo nu en dan de toegang tot het één of het ander, wat dus niet zo vredelievend was als ze zich wilden voordoen.

13. Kuyper waarschuwde tegen de vleiende slang in het paradijs. Zo verleidde de slang Eva. Wij moeten bidden voor een wachter voor de mond. Door de zonde is er addervergif onder de lippen gebracht. De psalmist klaagde over de vleiende tong. De vleier is een groot gevaar. Zijn lippen zijn een valstrik. Hij gebruikt geen geweld, maar strikken. Het is van belang te vragen om de besnijdenis

der lippen. Het venijn onder de lippen moet zo uitgedelgd worden. De kalveren van de lippen moeten geofferd worden, wat de ware geestelijke vrucht is.

14. De mens heeft dit verzaakt door het te verletterlijken. Kuyper was duidelijk geweest. Hij was een geestelijk man, maar leefde ook nog in de wereld. Vandaar dat het belangrijk is zijn boodschap te verdiepen. De strijd was nog niet gestreden. Abraham Kuyper wees de weg, maar moest zelf ook nog binnengaan.

15. Kuyper hamert er terecht op dat het oordeel zal komen, dat de schapen van de bokken worden gescheiden, en dat de fantasieën van de mens het oordeel des Heeren niet kunnen tegenhouden.

16. Ik had een droom over de neus en de oogkassen, en er werd mij gezegd en getoond dat de reuk en het zicht niet de belangrijkste functies waren van deze zintuigen. De neus is namelijk de onderwerpelijke onderscheiding, en de oogkassen zijn voor de verbandelijke onderscheiding. Vandaar ook de basis van de verbandelijke onderwerpelijke in de strijd tegen de voorwerpelijke. Hierin dient de mens te groeien, dient de mens zijn zintuigen te ontwikkelen.

17. Hemels visnet, zo lang en eindeloos, komt u binnen in de duisternissen van ons hart, in onze diepste verborgen afgronden, om ons te bevrijden van onze leugens, die eeuwenlang zich in de bloedlijnen hebben lopen opstapelen.

18. Hemels visnet, als overwinnaar gekomen, over al dat voorgeslachtelijk vlees wat ons opgesloten hield. Hemels visnet, daarvoor zij U dank en eer.

19. Hemels visnet, U schrok niet terug van de bezetter, maar bezette hem, voor Uw volk tot uittocht.

20. Hemels visnet, zou een mens teveel doen, het zou niet slagen,
Alles dienen wij van U te verwachten, want het vlees dient te sterven,
Daarom gingen wij door deze nachten,
In Uw Woord zijn wij minder geworden, opdat U meer zou worden,
Neem ons loflied aan,
Maar wij kunnen slechts klagen, over de zonden U aangedaan.

21. Zouden wij ons teveel verheffen,
U zou ons neerslaan.
Oh, neem ons klaaglied aan,
Ver boven elk loflied,
ver boven elk gedicht,
boven elke psalm,
Gij wilt slechts van gerechtigheid horen,
Wij doen boete in stof en as,
Waar de vissen van dood en verderf hangen,
Daar bij Uw visnet, wat ons heeft opgenomen

22. Neem, oh Heer, Uw visnet tot de wateren, want zij zijn vol met vis,
de oogst is rijp,
en treedt de pers,
want wat is een mens ?

23. Neem, oh Heer, Uw visnet tot de rivieren,
Oh, laat ons toch wedergeboren zijn in Uw geheimenis,
Vis ons op om ons in te wijden in Uw grootte en sterkte,
Want Gij zijt ver verheven boven al het aardse en menselijke,
Gij bent immers de oneindige kennis, die de leugen aan haken eruit heeft gevist.

24. Och Heere, Gij bent gekomen met groot geweld tegen een gewelddadig volk,
Gij bent een verschrikking geweest tegen een verschrikkelijk volk, och waarom zouden wij klagen
om het oordeel ? Wij klagen slechts over de zonde.
Uw werken zijn getrouw en goed, Uw oordelen waarachtig.
U bemint hen die waarachtig zijn.
Uw volk, veelal bedrieglijk, waarin Gij een overblijfsel heeft,
van hen die U niet met voeten hebben getreden,

25. Oh Heere, zendt U visnet diep, tot de ondergelopen spelonken van ons hart,
Zie of daar nog enige verborgenheid is van leugen en zonde, van hoogmoed en krachtpatserij,
En neem de vis op tot Uw heerlijkheid,
Want het is beter bij U te vertoeven dan bij een mens,
en slechte omgang bederft goede zeden.

26. Oh, hemels Visnet, groot en getrouw zijt U,
Een mens is niet waardig in Uw nabijheid,
U komt tegen zonde en ongerechtigheid,
U komt tegen het onboetvaardige hart,
U komt tegen hun eigengerechte woorden en daden,
Opdat Uw Woord zal regeren

27. Zo nemen wij onze visnetten op, om U te volgen over het visserspad,
om van Uw Woord te vernemen,
Alleen Uw Woord

7.

Het eiland des Heeren

1. Hemelse vissersvrouw,
U neemt de zielen in Uw mand,

En geeft hen geboorte in Uw grotten

2. U weeft de mens in Uw grotten,
Van klei, bloed en tranen,
Zo richt Gij hen op om het hemelse werk te doen,
Hemelse kennis te vergaren

3. U weeft de mens tot een kunstwerk,
Van klei diep opgegraven,
Ja, zeer diep groef Gij, zeer diep bent Gij gegaan, tot de onderwereld,
Tot de verloren vissen

4. Daar sprak Gij Uw Woord, waar Gij leven bracht,
Daar gaf Gij alles een naam,
Gij hebt alle zielen geteld,
en ook al hun tranen zijn geteld,
al hun omleidingen en doodsgevechten,
Gij kent ze,
En Gij kent ze bij name

5. Tot studie roept gij hen,
Tot diepe wateren,
Om Uw visserswerk te doen,
Om te gaan tot verloren en vergeten tijden,
Te gaan tot vergeten werelden en paradijsen,
U hebt de weg voor hen gebaad,
U hebt hen het visnet gegeven,
U hebt hen de wapenen gegeven voor de strijd,

6. Het is immers alles in Uw Woord opgetekend,
Niemand kan hen uitwissen uit Uw boek,
Niemand kan hen trekken uit Uw verbond,
Niemand kan hen weglukken uit Uw plan en belofte

7. U roept hen uit de hoge golven, wanneer de nacht komt,
U trekt hen mee tot Uw eiland,
Daar waar Uw heerlijkheid nog steeds gediend wordt,
Niemand zal hen trekken uit Uw vergadering,
Niemand zal hen wegtrekken van Uw schild.

8. Wij schuilen allen onder Uw hoede,
U die de mensenharten leven heeft gegeven.
U heeft gestreden tegen het grote bedrog en overwonnen.

9. In de hemelen doorklinkt Uw naam.
De rover kwam niet ver met zijn buit.

Zijn schip moest stranden aan Uw kusten.

10. Oh, hebt gij Haar naam gehoord ? Haar naam is heerlijkheid. Haar naam ligt op mijn tong dag en nacht,

En Zij waakt over de woorden van mijn mond, en de overleggingen en gedachten van mijn hart.

Zij waakt over mijn eeuwig heil,

Ja, dat is alleen in Haar en in Haar Woord.

Buiten haar is geen leven te vinden, want Zij is de moeder van het leven.

11. Zij verbergt mij tegen de storm die des nachts woedt, de zielenrover.

Zij verbergt mij tegen de brullende leeuw op klaarlichte dag,

Zij verbergt mij tegen de woeste beer,

en leert mij de strijd en het onderscheid,

Haar naam zij geprezen tot in eeuwigheid,

Zij treuzelt niet met haar belofte,

Haar speer aarzelt niet de uitsteller te doorboren.

Zij heeft niet lui en laf op Haar legerstede gelegen.

12. Laat de bedrieger niet aan Haar poorten komen, noch aan de poorten van Haar kinderen. Zij staat op tegen het onrecht. Zij doet de duisternis komen als een schild. Als een leeuwin is Zij tot het kwaad wat haar kinderen bedreigt.

13. Het kwaad komt voor niets dan te stelen, te bedriegen en te doden. Maar de plunderaar zal niet ver komen op Haar wegen. In de nacht legt Zij Haar valstrik, en tegen de morgen haalt Zij haar buit op. De winst is des Heeren.

14. Ziet er dan tegen op om tot de Heere te gaan als gij onrechtvaardigheid in uw hart hebt. De Heere Heere is een verschrikkelijke woede tegen alles wat van kwade wil is.

15. Ik zag een groot kwaad onder de hemel. En ik snelde tot de Heere en bad : Och Heere, niks wil ik voor U verbergen. Ik ben naakt voor U. En ik deed mijn kleed uit, en ging op de grond liggen als dood.

16. En de Heere nam mij op. Haar schild was over mij. En zij nam mij op Haar strijdswagen. Ik zag haar haar speer werpen, en zij miste niet.

17. Haar Woord keert nimmer ledig weder. Altijd raakt zij haar doel. En ik zag de vijand wankelen. En ik vroeg mezelf af : Waarom strijden de volkeren tegen haar ?

18. Waarom willen zij immer elkaar overtreffen, en zich verheffen ? Ziet, het is alles ijdelheid.

19. En ik weende over de zonde van de mensheid.

20. Vele raadselen zijn er onder de hemelen, en de mensenkinderen verstaan hen niet.

21. En ik boog voor haar, en een vrees viel over mij. En zij liet mij nog grotere zonden zien van de mensheid, en mijn hart was als verscheurd, en weer weende ik, en ook beefde ik, en ik zag de schrik des Heeren over de zonde. En het oordeel des Heeren over de groot geworden zonde deed de aarde in tweeën splitsen. En er was overal water. En ik voelde mijn hart verder scheuren, en ik riep tot de Heere. En Haar visnet nam mij op.

22. En ik beefde, en riep : ‘Waarom ?’ En Zij sprak deze woorden : ‘Omdat gij tot ontwaking dient te komen.’ Ze wees met haar vinger op tekenen in de grot. Ik moest haar verzekeren dat ik ze zou bestuderen. Het was het gratenschrift. Het waren raadselen.

23. Oh, onthul Uw geheim, laat mij langs Uw voorhangsel gaan, en ik moest lang hongeren voordat zij mij binnenliet. Zij die niet vasten en niet het aardse achter zich laten hebben niets bij haar te zoeken. Alleen door diepe en blijvende besnijdenis zullen wij binnengaan.

24. Grote vrees was op mij. Ik keek naar haar en voelde de kracht uit mij wegstromen. Ik ging door mijn knieën. Toen kon ik niets meer herinneren. Ik was in hemelse vergetelheid. Ik voelde haar zachtheid als veren. Ik hoopte dat het nooit zou eindigen. Mijn hand was in de hare, maar zij liet toen mijn hand los. Ik kreeg toen het visnet in mijn hand. ‘Werk voor mij,’ zei ze toen. ‘Nog velen hebben mijn Woord niet gehoord. Ga uit tot alle volkeren.’

25. ‘Maar Heere, de aarde is verzwolgen,’ sprak ik. Toen toonde de Heere mij vele andere werelden. En ik beloofde haar het Woord te brengen tot al deze werelden. En ik voelde een rust over mijn hart komen.

26. Hemelse vissersvrouw,
U neemt de zielen in Uw mand,
En geeft hen geboorte in Uw grotten

27. Ga, mijn volk, ga,
tot de verloren vissen

28. Keer niet voortijds weder,
want gij zult niet binnengelaten worden,
en gij zult teruggestuurd worden

8.

Het gratenschrift

1. U neemt de zielen in Uw mand,
En geeft hen geboorte in Uw grotten

2. U weeft de mens in Uw grotten,
Van klei, bloed en tranen,
Zo richt Gij hen op om het hemelse werk te doen,
Hemelse kennis te vergaren

3. U weeft de mens tot een kunstwerk,
Van klei diep opgegraven

4. Gij hebt alle zielen geteld,
en ook al hun tranen zijn geteld,
al hun omleidingen en doodsgevechten,
Gij kent ze,
En Gij kent ze bij name

5. Tot studie roept gij hen,
Tot diepe wateren,
Om Uw visserswerk te doen,
Om te gaan tot verloren en vergeten tijden,
Te gaan tot vergeten werelden en paradijsen,
U hebt de weg voor hen gebaad,
U hebt hen het visnet gegeven,
U hebt hen de wapenen gegeven voor de strijd,
Het is immers alles in Uw Woord opgetekend,
Niemand kan hen uitwissen uit Uw boek,
Niemand kan hen trekken uit Uw verbond,
Niemand kan hen weglukken uit Uw plan en belofte

6. U roept hen uit de hoge golven, wanneer de nacht komt,
U trekt hen mee tot Uw eiland,
Daar waar Uw heerlijkheid nog steeds gediend wordt,
Niemand zal hen trekken uit Uw vergadering,
Niemand zal hen wegtrekken van Uw schild.

7. Wij schuilen allen onder Uw hoede,
U die de mensenharten leven heeft gegeven.
U heeft gestreden tegen het grote bedrog en overwonnen.

8. In de hemelen doorklinkt Uw naam.
De rover kwam niet ver met zijn buit.
Zijn schip moest stranden aan Uw kusten.

9. Oh, hebt gij Haar naam gehoord ? Haar naam is heerlijkheid. Haar naam ligt op mijn tong dag en nacht,
En Zij waakt over de woorden van mijn mond, en de overleggingen en gedachten van mijn hart.
Zij waakt over mijn eeuwig heil,

Ja, dat is alleen in Haar en in Haar Woord.

10. Zij verbergt mij tegen de storm die des nachts woedt, de zielenrover.
Zij verbergt mij tegen de brullende leeuw op klaarlichte dag,
Zij verbergt mij tegen de woeste beer,
en leert mij de strijd en het onderscheid

11. Laat de bedrieger niet aan Haar poorten komen,
noch aan de poorten van Haar kinderen.
Zij staat op tegen het onrecht.
Zij doet de duisternis komen als een schild.
Als een leeuwin is Zij tot het kwaad wat haar kinderen bedreigt.

12. Het kwaad komt voor niets dan te stelen, te bedriegen en te doden.
Maar de plunderaar zal niet ver komen op Haar wegen.

13. Ik zag een groot kwaad onder de hemel.
En ik snelde tot de Heere en bad : Och Heere, niks wil ik voor U verbergen.
Ik ben naakt voor U.
En ik deed mijn kleed uit,
en ging op de grond liggen als dood.

14. En de Heere nam mij op. Haar schild was over mij.
En zij nam mij op Haar strijdswagen.
Ik zag haar haar speer werpen, en zij miste niet.
Haar Woord keert nimmer ledig weder.
Altijd raakt zij haar doel. En ik zag de vijand wankelen.
En ik vroeg mezelf af : Waarom strijden de volkeren tegen haar ?
Waarom doen de volkeren groot kwaad ?
Waarom woelen zij tegen haar ? Waarom willen zij immer elkaar overtreffen, en zich verheffen ?
Ziet, het is alles ijdelheid. Aan het einde van de dag moeten zij slapen.
En ik weende over de zonde van de mensheid. Ik weende over hun hooghartige koppigheid.
En de Heere gaf mij een kleed waaronder ik kon rusten. Zij zou mij leiden tot de hemelse geheimenissen.
Ik moest de raadselen verstaan.

15. Vele raadselen zijn er onder de hemelen, en de mensenkinderen verstaan hen niet.
Ook dit is een raadsel. En ik ging met het raadsel tot de Heere, en zij gaf mij openbaring.
En ik boog neer voor Haar heerlijkheid en waarachtigheid, en nam haar aan in mijn hart, verzekerd
dat ik haar geheimenissen zou bestuderen.

16. En zij leidde mij tot een grot, waarin optekeningen waren gedaan, en zij begon ze te verklaren.
Groot in het verklaren is zij !

17. En ik boog voor haar, en een vrees viel over mij. En zij liet mij nog grotere zonden zien van de mensheid, en mijn hart was als verscheurd, en weer weende ik, en ook beefde ik, en ik zag de schrik

des Heeren over de zonde. En het oordeel des Heeren over de groot geworden zonde deed de aarde in tweeën splitsen. En er was overal water. En ik voelde mijn hart verder scheuren, en ik riep tot de Heere. En Haar visnet nam mij op.

18. En ik beefde, en riep : ‘Waarom ?’ En Zij sprak deze woorden : ‘Omdat gij tot ontwaking dient te komen.’ Ze wees met haar vinger op tekenen in de grot. Ik moest haar verzekeren dat ik ze zou bestuderen. Het was het gratenschrift. Het waren raadselen, en alleen met Haar zou ik ze kunnen ontraadselen.

19. Oh, onthul Uw geheim, laat mij langs Uw voorhangsel gaan, en ik moest lang hongeren voordat zij mij binnenliet. Zij die niet vasten en niet het aardse achter zich laten hebben niets bij haar te zoeken. Alleen door diepe en blijvende besnijdenis zullen wij binnengaan. En ik kwam tot een grot waar het visnet hing. En het visnet begon tot mij te spreken, en ik zag grote wonderen verschijnen in het visnet, en het visnet leidde mij door het grottenstelsel tot een andere ruimte, waar ik haar vond.

20. Er was water in deze ruimte waar zij baadde. Grote vrees was op mij. Ik keek naar haar en voelde de kracht uit mij wegstromen. Ik ging door mijn knieën.

21. Hemelse vissersvrouw,
U neemt de zielen in Uw mand,
En geeft hen geboorte in Uw grotten

U weeft de mens in Uw grotten,
Van klei, bloed en tranen,
Zo richt Gij hen op om het hemelse werk te doen,
Hemelse kennis te vergaren

22. U weeft de mens tot een kunstwerk,
Van klei diep opgegraven,
Ja, zeer diep groef Gij, zeer diep bent Gij gegaan, tot de onderwereld,
Tot de verloren vissen

23. Ga, mijn volk, ga,
tot de verloren vissen

24. Keer niet voortijds weder,
want gij zult niet binnengelaten worden,
en gij zult teruggestuurd worden

9.

Het hemels visnet

1. Hemels visnet, zo lang en eindeloos,
komt u binnen in de duisternissen van ons hart, in onze diepste verborgen afgronden,
om ons te bevrijden van onze leugens, die eeuwenlang zich in de bloedlijnen hebben lopen
opstapelen.
2. Hemels visnet, zou een mens teveel doen, het zou niet slagen,
Alles dienen wij van U te verwachten,
Daarom gingen wij door deze nachten,
3. Ver boven elk loflied,
ver boven elk gedicht,
boven elke psalm,
Gij wilt slechts van gerechtigheid horen,
4. Neem, oh Heer, Uw visnet tot de wateren, want zij zijn vol met vis,
de oogst is rijp,
en treedt de pers,
want wat is een mens ?
5. Neem, oh Heer, Uw visnet tot de rivieren,
Oh, laat ons toch wedergeboren zijn in Uw geheimenis,
Vis ons op om ons in te wijden in Uw grootte en sterkte,
Want Gij zijt ver verheven boven al het aardse en menselijke,
Gij bent immers de oneindige kennis,
die de leugen aan haken eruit heeft gevist.
6. Och Heere, Gij bent gekomen met groot geweld tegen een gewelddadig volk,
Gij bent een verschrikking geweest tegen een verschrikkelijk volk, och waarom zouden wij klagen
om het oordeel ? Wij klagen slechts over de zonde.
Uw werken zijn getrouw en goed, Uw oordelen waarachtig.
U bemint hen die waarachtig zijn.
Uw volk, veelal bedrieglijk, waarin Gij een overblijfsel heeft,
van hen die U niet met voeten hebben getreden,
7. Oh Heere, zendt U visnet diep, tot de ondergelopen spelonken van ons hart,
Zie of daar nog enige verborgenheid is van leugen en zonde, van hoogmoed en krachtpatserij,
En neem de vis op tot Uw heerlijkheid,
Want het is beter bij U te vertoeven dan bij een mens,
en slechte omgang bederft goede zeden.
8. Oh, hemels Visnet, groot en getrouw zijt U,
U komt tegen zonde en ongerechtigheid,

U komt tegen het onboetvaardige hart,
U komt tegen hun eigengerechte woorden en daden,
Opdat Uw Woord zal regeren

10.

De vissersboot

1. De nieuwe doleantie hamert op het belang van verdiepende exegese, voortgaande exegese, die zowel teruggaat als vooruitgaat.
2. Ik had dromen over de nieuwe doleantie, als witte hemelse orca's die tot de Nederlandse kusten kwamen.
3. De mensen om ons heen leven van de macht van de dood.
4. Zij hebben zinnebeelden verletterlijkt.
5. Er moest een strijd komen tegen de zonde. Het is geen strijd tegen vlees en bloed. Zo heeft Nederland de geestelijke oorlogsvoering verzaakt, en leeft in diep deserteurenschap, en is zo onder het oordeel gekomen. Daarom moet de nieuwe doleantie wel komen.
6. Vraatzucht zit op de troon in dit land. Het is ook geldzucht. Men is er maar druk mee, en de ware opdracht van de schepping, om zorg ervoor te dragen heeft men opzij geschoven, en daarom is God hen tot een vijand geworden.
7. Maar niemand zal met succes strijden tegen de Heere. Men leeft slechts in de schijnoverwinning en schijnveiligheid van Zondia, in valse gerustheid en zelfgenoegzaamheid. Men kauwt op de eigen staart, in krankzinnigheid. Maar laat de Heere u genezen van deze krankzinnigheid. De zonde heeft de mens krankzinnig gemaakt. De zonde heeft de mens zo'n eigenwaan en eigendunk gegeven. De zonde heeft de mens zo overbelangrijk gemaakt dat niets anders meer telt.
8. Laat de Heere u uitleiden. De Heere roept : Kom. Och, dat u moge luisteren naar des Heeren roepstem. Och, dat u er dankbaar voor moge wezen dat er een teken uit de hemel is gekomen. De Heere is getrouw, ook als de mens ontrouw is. De Heere is lankmoedig. Altijd is de Heere langzaam tot oordelen. Het is nog niet te laat.

9. Och, laat des Heeren roepstem toch niet aan u voorbij gaan. Klaagt over de zonde, en strijd tegen de zonde. Elk oordeel des Heeren is waarachtig en goed, en verdient alle lof. Onder de oordelen des Heeren worden de vromen getuchtigd.

10. Och wees u toch bewust over de oordelen en het loon der zonde. Altijd staat deze zonde op de loer, en zijn begeerte gaat naar u uit. Och, dat u zult volvoeren de taak waarvoor u bent geschapen, waarvoor u bent geroepen. Velen zijn geroepen, maar weinigen luisteren. Laat het u niet bevreemden. Dit is het tijdperk van Zondia.

11. Velen zijn geroepen, weinigen zullen ingaan. We leven in de dagen van Noach. Slechts enkelen zouden tot de vissersboot gaan. Noach werd bespot. De dagen waren goddeloos. De mensen hadden hun eigen religies en godsdiensten, maar ze waren vruchteloos voor God, omdat het instellingen van mensen waren.

12. Laten wij onze hoofden buigen, en de Heere smeken, de zonden van het aardrijk onder ogen komen en ze niet meer schoonpraten, ja, ook de zonden van de kerken, van de religies, de menselijke overleveringen. Het is veelal voorwerpelijk geworden in plaats van verbandelijk onderwerpelijk.

13. Heere, wat heeft de mens Uw schepping toch aangedaan. Uw mooie schepping compleet vernield. En de kerken zijn vol met hete hoofden en koude harten, vol met farizeeërs die zichzelf boven alles en iedereen wanen.

14. En zo werden de kerken tot gevaarlijke plaatsen, tot roofzuchtige beesten. Dank U dat U een overblijfsel heeft. Daar houden wij ons aan vast. Dank u dat de poort eng is en niet dicht. Dank u dat het pad smal is in plaats van dat er helemaal geen pad is. Dank U dat U ons leidt. Dank U dat U ons leidt tot de overwinning over de zonde.

11.

Draag uw visnet

1. We hebben misschien opgemerkt dat alles om ons heen lauw is, halfslachtig, onverschillig, afleidend van het doel, wereldsgezind, extremistisch in hun onkunde. Hoe minder mensen onderzoek doen, hoe meer zelfvertrouwen ze hebben.

2. Wij moeten leren tegen de stroom in te gaan, anders zijn we al dood. Je hebt hiervoor niemand anders zijn goedkeuring voor nodig. Wacht niet op de mensen, want ze slapen. Je bent zelf verantwoordelijk. Dat is een beproeving. Hierin moet je volharden. Dat is de enige weg er doorheen.

3. De getsemanieten wijzen op het pad van de zelfverloochening waarop je je visnet moet dragen. Wees bereid om niets te zijn.
4. Ook al wordt je bespot : draag het spotkleed. Denk niet dat dat pad om Getsemané en Golgotha heengaat.
5. De getsemanieten wezen erop dat de mens van nature een blinde liefde voor zichzelf heeft, en zichzelf aan zijn eigen belangen toewijdt, zichzelf hoog inschattende.
6. Kuyper waarschuwde tegen een zeer licht evangelie, een evangelie van zwevende halfheid.
7. De doleantie dient voortgezet te worden, uitgewerkt te worden.
8. De doleantie was nog niet klaar. Er moesten nieuwe golven komen. Kuyper was een wonderkind, maar hij had soms een zwakheid voor al teveel religieus en geestelijk snoepgoed. In sommige opzichten was hij te wereldsgezind. Toch klonk de boodschap op andere momenten krachtig door. Het is een strijd tussen Kuyper en Kuyper, tussen zijn oude natuur en nieuwe natuur.
9. Kuyper stelde dat ze in gevaarlijke tijden waren aangekomen. Alles jaagde maar voort. Het leven was druk en overdruk, en er waren bijna geen stille momenten waarin je tot jezelf kon komen. De indrukken verdrongen elkaar, stelde Kuyper.
10. Kuyper riep op tot het oproeien tegen de stroom. De duisternis moet gaan benauwen, het moet u angst en verschrikking aanjagen, stelt Kuyper, net zoals een kind dat bang in het donker is roept en kermt, en als een dorstige in de hel die om een waterdruppel vraagt. Dan pas is de mens dankbaar. Eerst moet de mens in het nauw gedreven worden en zijn duisternis onder ogen komen, en niet zijn als een onbekeerde nachtvogel die het allemaal niet stoort, stelt Kuyper.
11. De grote strijd in de kerk vandaag de dag is tussen voorwerpelijk, objectificatie, wat een vorm van materialisme is, en bevindelijk, oftewel onderwerpelijk. Onderwerpelijkheid moet verbandelijk zijn, oftewel gedreven worden door de eeuwige variatie waarin deze verbandelijkheid in leven blijft.
12. We hebben niet te strijden tegen vlees en bloed maar tegen hiërarchiën. Je kunt ze voorstellen als een soort kwallen.
13. Er is niets eenvoudigs op de smalle weg, en kinderlijke geloofszekerheid kan zo bedriegelijk zijn. We zien het gevaar van de voorwerpelijkheid in de kerk. We komen de grote kerkzaal binnen met de grote Jezus-afgod waaraan alles getoetst wordt. Je brein komt in een geestelijke verdoving, als aan de drugs. In een zijzaal ligt de zwarte bruid op haar doodsbed.
14. De voorwerpelijkheid was uitgroeid tot een allesverslindend beest. Haaien zwommen in de hersenen van de mensen. Alleen door de verbandelijke onderwerpelijkheid, de bevindelijkheid, komt de mens er doorheen.

15. Hoe diep is de put van de zondeval, en waar heeft het de mens naartoe heeft geleid ? Er kan nog veel te veel nadruk liggen op de geestelijke voorspoedsleer ten koste van een heleboel andere facetten, ten koste van het smalle pad, ten koste van het visnet.

16. De sobere sprak geen woord uit op Gabbatha. Hij was als een schaap stom voor zijn scheerders. Elke dag worden de soberen gerekend als slachtschapen. Er zijn meerdere beelden voor. In de nieuwe bijbel wordt veelal het visnet gebruikt als een beeld van het lijden en het hemelse werk.

17. We zijn vaak machteloos in deze dystopie, net zoals de sobere was op Gabbatha en Golgotha. Maar wij kunnen het oor genezen, en het Woord brengen. Niet als object, maar door het visnet. De tucht is het hoogst aangeschreven. Wij moeten niet tuchteloos zijn.

18. In deze wereld zijn we vaak verlamd, kunnen we ons vaak niet verdedigen. Tot Ezechiël werd gezegd : ‘Mensenkind, zie, men zal touwen om u heen slaan en u daarmee binden, zodat gij u onder hen niet kunt begeven. En uw tong zal Ik aan uw verhemelte doen kleven: gij zult stom zijn en hun niet tot een bestraffer wezen, want zij zijn een weerspanning geslacht. Maar als Ik tot u spreken zal, dan zal Ik uw mond openen, en gij zult tot hen zeggen: Zo zegt de Here Here. Wie horen wil, hore. En wie het nalaten wil, late het na. Want zij zijn een weerspanning geslacht.’

19. Toen de eerdere Eva de eerdere Adam ontmoette was er eerst een gevecht, als een Pniël situatie.

20. De strijd tussen de geslachten is er altijd geweest. Uiteindelijk beeldt de vrouw de noodzaak voor de man uit om aan zichzelf te sterven, opdat door zijn zaad de nieuwe mens wordt geboren.

21. We leren de grootte kennen van de zonde en van het bedrog op de aarde. We blijven niet zitten bij de zonde, maar voeren er oorlog tegen, maken er jacht op.

22. Dat bevel was al aan Kaïn gegeven, en Ezau was de uitvoerder, de grote jager. Hij maakte jacht op de zonde, liet het er niet bij zitten.

23. Hij werd zwaar bedrogen en verraden door zijn broer Jakob. Zo kwam Ezau tot het tranendal, tot de bedelkom met het rode, waarin hij af moest sterven aan al zijn aardse en familiale status.

24. Dat is een andere kant van de Israelitische grondteksten die vaak onderbelicht blijft, maar in het visserisme ruimschoots wordt besproken, in de nieuwe bijbel, en in de Nederduits gereformeerde dogmatiek.

25. Het is een lange weg terug tot de levendmakende waterbronnen van het bestaan.

26. Koopt het vissersgerei en leer te vissen. De Heere is uw gids.

12.

De wildernissen van Pniël

1. Noach kreeg het geestelijke jachtsbevel in Genesis 9. Dat was een strijd tegen het zondige vlees, niet tegen vlees en bloed op zich. Beunhazen hebben dit verletterlijkt.
2. Noach moest tot overwinnaar over het vlees worden.
3. Zowel Calvijn als Ledeboer wezen erop dat de verkiezing zowel door Abraham moet als door Jakob. De verkiezing is tweeledig. Abraham ging door zijn geloof in, en Jakob door zijn strijd. Ledeboer wees erop dat als we niet als Jakob aan de Heere hangen, dan worden we weggespoeld. Geloof en strijd, en leer van des Heeren tijd. Het is niet zomaar genade of werken op zich. Men moet des Heeren worden geleid.
4. We hebben te maken met de tijdgeest van buitensporige en buitenproportionele genade die de geboden des Heeren wil uitschakelen, opdat de mens vrij spel heeft. Het misbruiken van genade is het misbruiken van God die de genade heeft ingeperkt door strenge leerregels.
5. De gereformeerde oudvaderen waren veelal met deze leerregels omtrend de genade bewapend, maar door de modernisering is het steeds meer vervlakt en voorwerpelijk geworden.
6. Calvijn waarschuwt tegen het overmoedige vertrouwen, het oververtrouwen, oftewel het vertrouwen dat niet getemperd is door ootmoed, het aanmatigende vertrouwen. We kunnen stellen dat het oververtrouwen de weg is geweest tot de overgenade, de hypergenade, die veel heerst in de lichtere kerken. Calvijn noemt het een gebrek aan nederigheid, het valselijk toeigenen. Er is in de leer van Calvijn zeker plaats voor genade, die zeker niet door het vlees verdiend kan worden, maar de ware genade is een ander soort loon. Dat loon heeft niet met de werken op zich te maken, maar met het 'wanneer'. Hieraan zijn zowel genade als werken onderworpen, aan de tijden des Heeren. Het wel of niet werken, als het door de Heere is ingegeven, wordt door de Heere beloond, in de leer van Calvijn. Zij die door de Heere geleid worden worden daarvoor beloond, niet zomaar wanneer er te pas en te onpas goede werken worden gedaan. Des Heeren leiding strijdt dus tegen de willekeur der mensen.
7. Calvijn noemt de overberoeming van het volk dat zich van alles aanmatigd door genade pure ondankbaarheid. Ze zijn niet nederig, willen het grote en verachten het kleine. De overgenade die vandaag de dag in de kerk heerst is gevaarlijke opgeblazenheid. Het is bedrog. Calvijn heeft er zwaar tegen gewaarschuwd.
8. We hebben niet veel nodig. Het leven is niet in het vele, maar in het minste. Het is een enge poort, en het gaat over een smal pad. Je grote dromen moet je ervoor laten varen. Het meeste wat je hebt en bent moet je ervoor inleveren.

9. De gereformeerde vaders stelden dat men de maatstaf naar uitwendige praal heeft verschoven, naar lippendienst. De wil der mensen is in de plaats van de leer gekomen. Zij noemden het eigendunkelijke dienst, en gifmengers.

10. Zij die het juk des Heeren niet willen dragen vallen hiervoor, voor dit gouden kalf, want het geeft hen zelfgenoegzaamheid.

11. Ze hebben liever het juk der mensen waarin ze verstrikt zijn dan het juk des Heeren. De gereformeerde vaders stelden dat velen zo'n slavernij zoeken. Ze verkiezen het gezag van de mensen boven het gezag van God, allemaal voor de eer van mensen, allemaal voor status.

12. We kunnen daarbij opmerken hoe belangrijk het verhaal van Ezau is, wat in de grondteksten veel dieper gaat dan wat ze in het westen over Ezau prediken, want Ezau wordt in het westen overmatig gehaat, ook vanwege voorwerpelijke omgang met de oude bijbel, met hun oppervlakkige, eenzijdige vertalingen, wat in principe gewoon interpretaties zijn. Het heeft niet veel met het Woord des Heeren te maken. Ezau legde zijn aardse en familiale status af, zijn menselijke rechten, voor de bedelkom, zoals ook Jezus dat deed. Hier gaat de nieuwe bijbel ook diep op in. Er is een hogere Ezau en een lagere Ezau. Men moet de oude Ezau afleggen en de nieuwe Ezau aandoen.

13. Tegenover een beest staan wij, geliefde broeder of zuster. Zouden wij daarom niet strijden? Of gaan we weer aan de drugs dat alles toch maar genade is en dat we het allemaal maar moeten geloven?

14. Calvin was groter dan hemzelf. God werkte machtig door deze reformator heen. Het Woord van God werd gegeven dwars door het woord van mensen heen. Wij moeten de oude Calvin afleggen en de nieuwe Calvin aandoen. Er was net als in het leven van Ezau een hogere en een lagere. Wij moeten de vleselijke vormen afleggen en de geestelijke aandoen.

15. Nu, dat is een hele strijd. Het beest is koppig, en luistert niet.

16. Het leven ligt in de besnijdenis van de herinneringen, waarin we komen tot de geestelijke vergetelheid. Dat is de basis van de nieuwe doleantie. Hierin wordt Calvin dieper besproken en op waarde geschat. Het is de exegese van het calvinisme.

17. In de tijd van Jezus waren de farizeeërs voornamer dan de schriftgeleerden, stelde Calvin. De farizeeërs hadden namelijk het bewind in handen en zij kregen de meeste eer. Zij waren de makers van de verdichtels en de menselijke overleveringen. We hebben dus te maken met een farizeeïstisch beest.

18. Men schept water uit de bronnen van het vlees, nog steeds. Men werkt daarvoor als Danaïden. Men draagt water naar de zee, en schept water in bodemloze putten. Er zal dus een nieuwe klaagtocht moeten komen. De uittocht uit Danaïdia.

19. Men is ergens onderweg versteend. Men heeft overmoedig gegrepen naar voorwerpen in plaats van onderwerpen, en nu zit men vast, muurvast.

20. Men zal uit deze zware voorgeslachtelijke stromen dienen te komen. Wij moeten de taal van de donkere bruid leren. Dat is de tale Kanaäns.
21. De gereformeerde vaders noemden de geest van het overslaan waartegen de gemeente moet strijden, daar waar belangrijke grondbeginselen worden losgelaten. Het volk is te gronde gegaan door gebrek aan kennis. Juist in matigheid en soberheid komt men tot deze grondbeginselen, maar waar men de meerkoppige geest van mammon volgt daar wordt het ondergesneeuwd, en daar wordt de mens er van weggeleid. De geest van afleiding kunnen we in dit opzicht noemen, die dus tegen de leiding des Heeren ingaat.
22. De geest van afleiding heeft eigen prioriteiten, menselijke prioriteiten, en de prioriteiten des Heeren zijn omgedraaid. Uiteindelijk komt dit neer op ijdele verwennerij die de mens boven het Woord des Heeren en de Leiding des Heeren heeft geplaatst.
23. De oude bijbel is veel gebruikt voor het schoonpraten van de grootste misdaden. De grootste misdadigers en tirannen hebben beweerd de oude bijbel als hun leidsraad te hebben. Met hun hand hebben ze erop gezwoeren. In verkeerde handen is de oude bijbel levensgevaarlijk.
24. Daarom moest Calvijn wel komen, en daarom moest de nieuwe bijbel wel komen. Daarom moet er een nieuwe doleantie zijn. De reformatie was nog niet af. We moeten uit het Danaïdia van zinloze ijdelheid. Doelloos dwalen zij rond als zombies buiten het Woord, buiten de Leiding des Heeren. Zij zijn onder de geest van afleiding. Zij zijn afgeleid en onder de indruk van aards goud, van aardse glitteringen, waar ze hun zielen mee hebben gevuld, waar ze van in een roes zijn gekomen. Het is een dodendans. Telkens als we opstaan moeten we beseffen dat gevaarlijke dodelijke chemische gifcocktails in de hersenen van hen die op de aarde zijn deze dans doen. De mens leeft in een waan, tegengesteld aan haar doel.
25. Ga niet op zoek naar wereldse troost. Job wilde van geen troost weten. Zoek niet naar snelle wereldse bevrijding, maar zoek de zelftucht, zoek het geestelijke visnet. Het is een gevaarlijke wereld waarin u in gevangenschap wordt gehouden, maar het Woord des Heeren heeft uw hart bereikt. U bent in het geestelijke vissersnet dat de Heere tot u heeft uitgeworpen. De hemelse visser is altijd op zoek naar de verloren vissen. Halleluja.
26. Oh, mijn geliefde broeder of zuster, alleen de Heere kan het water tot vaste grond maken, waar Calvijn op wees. De Heere komt ons in onze zwakheid, als wij in het woeste water liggen, ons tegemoet, strekt de hand naar ons uit, opdat het water ons niet verslindt.
27. Ook als we gestraft worden moeten we tot God de toevlucht nemen, stelt Calvijn. Och, laten we het aardse water toch achter ons laten. Er is geen hoop in het aardse gewoel. Laten we ons uitstrekken tot de leiding des Heeren.
28. De Nederduits gereformeerde vaders wezen op het belang van het leren bidden. Het gaat niet zomaar om het bidden op zich, maar we moeten tot de gebedsschool gaan, en dat begint met het luisteren, opdat we niet vanuit het vlees bidden. God moet door ons heen bidden. Dat is wat het profetische is. Laten we niet snellen tot de olijfberg voor het overpositieve, want dat is

oppervlakkigheid en gemakkelijheid. Laten we juist dieper Getsemané ingaan, en dieper tot Pniël gaan.

29. We moeten de strijd leren. Niet zomaar geestelijke oorlog voeren, maar tot de oorlogsschool des Heeren gaan. Veel wordt er uit het vlees gestreden omdat dingen worden overgeslagen, ook in de kerk. We moeten teruggaan tot de geestelijke kazerne. Velen zijn onopgeleid als blinde vuistvechters en volgen de drangen van het vlees wat zich wil laten gelden.

30. De Nederduits gereformeerde vaders noemden hiertoe het belang van de afzondering en de eenzaamheid. Zo kunnen we ons geheel wijden aan het gebed en de strijd, aan het luisteren dus. Wij moeten dus onszelf verwijderen uit het wereldse gewoel en gedruis, opdat het ruimer wordt in onze hersenen en ons hart, opdat woorden niet gemakszuchtig elkaar gaan overlappen en de nuance en context verdringen. We zien dat namelijk overal om ons heen in de zonde-zombificatie, dat termen hun betekenis verliezen en tot objecten worden. We moeten van voorwerpelijheid komen tot voorwaardelijheid. We moeten de chaos ontwarren, want nu loopt alles door elkaar heen. Velen zien door de bomen het bos niet meer.

31. De Nederduits gereformeerde vaders wijzen op het belang van in het verborgene bidden, om zo waakzaam te zijn en God als enige getuige te hebben. Zo kunnen we ons hart in de schoot des Heeren uitstorten, en ons boven onszelf verheffen.

32. Opdat wij dit leren houdt God zich veelal voor ons verborgen, stellen de gereformeerde vaders, opdat wij de Heere zullen zoeken en beseffen dat we afhankelijk zijn van de Heere. Als we het hebben over de Heere, dan hebben we het over het hoogste goed en de hoogste kennis. De mens moet daarom tot de geestelijke school gaan.

33. Er moest een eeuwige gemeente komen die terug zou leiden tot de bron. Men moest opgenomen worden uit de putten van materialistische voorwerpelijheid.

34. De diepte van de put van de zondeval moest bestudeerd worden.

35. Eerst moet je weten hoe groot de zonde is om er tegen te kunnen strijden en het te verslaan, en dat gebeurt allereerst door het lijden te aanvaarden, en dit niet zomaar te omzeilen.

36. Keer terug tot Getsemané, keer terug tot Pniël, en het voortijdse Pniël van de eerdere schepping. Kom af van uw hoge Laodiceaanse en Danaïdische tronen.

37. Het evangelie is niet goedkoop. Het evangelie is niet los van het smalle pad en het visnet. God is niet gemakkelijk. Wie heeft u bedrogen ? De mens moet een diepere Golgotha ervaring kennen, en een diepere Damascus ervaring, en die doet men op op Pniël. De uitverkiezing is tweeledig. Niet slechts door Abraham, maar ook door Jakob zijn wij kinderen des Heeren.

38. De hongerlingen wezen erop dat de mens weer dankbaar moet worden met het kleine gegeven, want dat gaat zich vermenigvuldigen. Alleen vadsigheid wil dat niet zien, en wil telkens meer. Ze zijn ontevreden met dat wat God geeft.

39. De hongerlingen noemden het oog de bewaker van het hart, en daarom moet het oog op de hemel gericht zijn, want het hart is veelal geneigd tot het aardse.

40. Zo spreekt de Heere : Ga dieper toetsen. Leer te toetsen. Uw religie is door en door verrot. Uw kerken stinken. En velen willen het niet horen, want zij leven in Laodicea. Ik roep u wederom op tot bekering.

41. De Heere wederstaat de hoogmoedigen. Deze wereld is vol van hoogmoed. Er valt helemaal niks te vieren. God klaagde er al over in het boek Amos, het vijfde hoofdstuk. God haatte de feesten van de mensen. God wilde gerechtigheid zien. Allen zijn ze snel om hun afgoden te vereren en snel om bloed te vergieten, zonder schaamte. Ook al hebben ze de mond vol met God, het is een goddeloze wereld, volledig afgedwaald. De afstand tussen God en mens is langer dan de mens gewoonlijks denkt.

42. Jeremia werd ook apart gezet, ver weg van de menselijke feesten. En de mensen klagen erover : 'Doe toch lekker mee.' De natuur van God is geen meeloper of meeprater, maar een tegenstander. Wij moeten de zonde weerstaan. God weerstaat de zonde, de hoogmoed. Dat is wat de natuur van God bovenal is. God is een vijand van de mens, en beschouwt de mens als vijand. Wie een vriend is van de wereld is een vijand van God. Laat de mens zich niet voor de gek houden, ook de kerkelijke mens niet. Het zijn veelal wereldse kerken. De woorden van Paulus aan Timotheüs zijn in vervulling gegaan. God klaagt de mens aan. God's natuur is bovenal die van een aanklager. God klaagt de zonde aan, en klaagt over de zonde. De Heere verwoest de zonde, en het aangewezen pad is maar smal, en de poort eng. Zowel in de oude als nieuwe bijbel heeft de Heere vele namen. In het boek Openbaring werden de nieuwe namen ook aangekondigd. Ongeletterde letterslaven raken al snel in paniek als ze andere namen horen dan wat hen geleerd is. Ze kennen de oude bijbel niet, de grondteksten niet, zijn vreemd van voortgaande openbaring, maar kennen alleen de kerkelijke leer hen overgedragen.

43. De eeuwig evangelie gemeente stond open voor voortgaande openbaring, want er moest opgegaan worden tot het boek des levens, tot het eeuwig evangelie, tot de hemelse boeken die ontzegd moesten worden. Er zouden nieuwe namen komen, zoals de oude bijbel voorspelde in Openbaring en Daniël. Maar de ongeletterde letterslaven, veelal leken, zijn onder de geest van versimpeling. Zij hebben alles tot object gemaakt, en hebben die objecten ook beveiligd met hun alarmen. Daar verdienen ze aan.

44. De oude bijbel stelde dat het volk aangesproken zou worden door een vreemd volk met een vreemde tongval met het Woord des Heeren, en nog zouden ze niet luisteren. De mens wil graag alles onder controle houden en alles bepalen, maar de Heere moet de mens besturen. Oh, de leiding des Heeren is zo belangrijk, en deze leidt tot vreemde gebieden, waar de mens niks van afweet en geen vleselijke houvast meer heeft.

45. Wij mogen het vreemde niet zomaar aannemen, maar ook niet zomaar verwerpen, maar alles toetsen. Daarom moest Jakob naar Pniël om met de Heere te worstelen. De vreze des Heeren neemt niets zomaar aan en wijst niets zomaar af, maar onderzoekt het en toetst het. Kuyper stelde dat we het Pniël moeten doorleven, dat we moeten roepen en smeken tot de Heere, en we moeten met de Heere worstelen, en we moeten Pniël bewenen, en de Heere zal onze ziel in de wolken opnemen.

We moeten in Pniël het pad des Heeren ontdekken, stelt Kuyper. We moeten hier deel hebben aan het lijden des Heeren, het doorleven.

46. We moeten dieper de wildernissen van Pniël ingaan, tot het voortijdse Pniël. Dat staat niet los van de worsteling van Afrika, dat staat niet los van de strijd tegen het kolonisme. Het lijden des Heeren is het lijden van Afrika. We hebben het Woord des Heeren nodig, de ontzegeling van het Woord des Heeren, want dat is wat het Woord des Heeren is. Dat moeten we doorleven. We moeten de namen van God in de oude bijbel doorleven, zoals ook van de nieuwe bijbel, want in de tijden van de oude bijbel waren de mensen aan veel dingen nog niet toe. Het gaat niet om de namen op zich, maar om de betekenis, de principes. Geliefden, we moeten klaar komen met het Afrika geheimenis. Daar heb ik dromen over gehad. Als wij Afrika niet voelen en begrijpen dan begrijpen we de Heere ook niet. God's heilsplan gaat niet buiten Afrika om.

47. Ik ken de tegenwerkingen van de zonde, van het vlees. Het gaat dwars tegen het jachtsbevel van Noach in, die de jacht moest openen op de zonde, niet op vlees en bloed. Ook Paulus herinnerde de mens hieraan. We moeten de runderen van onze lippen offeren. Natuurlijk is dat beeldspraak. De mens mag niet voorwerpelijk redeneren, maar moet er voorwaardelijk en onderwerpelijk mee omgaan. Dat is wat het bevindelijk-gereformeerde is. Het is het bevel wat Kaïn kreeg : strijdt tegen de zonde, heers over de zonde, want de zonde staat als een belager aan de deur, wiens begeerte naar u uitgaat. In Ezau werd dit bevel vervuld. Zo was er een weg tot het vreemde volk.

48. Ra moest door de onderwereld tot West gaan, tot de hallen van Maat, de geboden des Heeren, wat in het hebreeuws de tora is, en in het aramees de name, oftewel de zingeving. Zijn tocht tot het westen is terug tot de moeder bron, oftewel tot westelijk Afrika, waar de geboden des Heeren Iwa worden genoemd, als de wortels van Maat. Het Egyptische heeft namelijk diepere Afrikaanse wortels, waar de nieuwe bijbel ook op wijst. Iwa betekent karakter in het Yoruba. Het is nauwverbonden aan Ewa, wat ook een andere uitspraak is van de naam Eva. In het Hebreeuws is zij Havah of Hawah, Ewa, de moeder der levenden. Zij was dus verbonden aan de geboden des Heeren, en diende de man te leiden, als een hulp. Het is ook een bijbelboek in de nieuwe bijbel. Iwa of Ewa is zoals God zich manifesteerde, als richtsnoer. Op het smalle pad is Zij de leidsraad. Laten we beseffen dat in de leer van Calvijn God allereerst als Moeder kwam, en de mensheid wilde Haar niet. De mens wilde niet onderworpen zijn aan God's geboden, maar wilde eigen geboden maken. Ook het zoonschap wat toen werd gezonden aanvaardden ze niet. Ze doodden hem, maar maakten het toen tot een voorwerp.

49. In Duizen 28 is Nakas de voorwaardelijkheid, de wachter van de geestelijke oorlogsvoering. Nakas is de geboden van de tucht, opdat de mens niet in overmoed terecht zou komen.

50. Zo spreekt de Heere : 'Door de afzettingen van geestelijke alcohol in de lichtere hedonistische kerken ontstond er een stof genaamd 'broom', als een soort geestelijke cement van het vlees, wat zich voornamelijk in mannen is gaan ophopen ter bevestiging en instandhouding van de patriarchie. Als iemand zich dan daarvan bekeert is het een proces van lange tijden waarin het broom dan weer afgebouwd dient te worden.'

51. Het is hetzelfde als wanneer iemand stopt met alcoholische dranken te drinken, zijn lichaam dan al zwaar verziekt en vergiftigd kan zijn. Wat een mens zaait zal een mens oogsten. Laten we daarom deze waarschuwing van de Heere in acht nemen.

52. Deze geesten moet de mens ontmaskeren en overwinnen : het broom, oftewel alcoholisch sediment, van de geest van Jupiter, de geest van Saturnus, en de geest van Neptunes. Het is het cement waarvan het zondige vlees is opgebouwd. Breek het af. Stop met goedpraten. Kom tot bezinning. Dat is een oproep en bevel des Heeren. Sluimer niet meer, maar wees nuchter en waakzaam. De toorn des Heeren komt tegen de zonde en de hoogmoed, en de toorn des Heeren zet de profeten apart. Negeer God's roepstem dan niet. Negeer het kloppen des Heeren op uw hart niet. De Heere zal niet onschuldig houden hen die zich tijdens de plagen nog niet bekeren. De Heere Heere is een strijder tegen de zonde en hoogmoed van deze tijd, tegen de afdwalingen en afleidingen, de boze verleidingen. De dagen zijn boos, geliefden. Komt tot ontwaking. Voeg uzelf aan de kant van de Heere. Ga die onoverbruggelijke put over die tussen God en mens ligt. De Heere zal u tegemoet komen als u van de Heere wil leren. Kom daarvoor tot de voorwaardelijkheid en onderwerpelijkheid des Heeren, tot de verbandelijkheid, en leg alle oppervlakkige voorwerpelijkheid af.

53. Treuzel niet langer, oh volk, maar voeg u bij de nieuwe doleantie. Er is een nieuwe uittocht, die dieper de wildernis in zal gaan, terug tot Pniël.

13.

De bloemenzeeën

1. De hongerlingen stelden dat de uitgehongerde zielen uit hun woonplaatsen waren geleid tot de wildernis. Ze waren zonder onderricht, als schapen zonder herder.

2. Toen vond het wonder van vermenigvuldiging plaats. Het gebeurt diep in de wildernis, daar waar we blijven volharden in het luisteren, op het hongerpad.

3. Het is het verschijnsel wat plaatsvindt als de mens tot uiterste wanhoop is gedreven, en nog niet wil terugkeren tot zijn oude leven.

4. Het loon des Heeren komt de mens tegemoet. Het gebeurt bij mensen die het onderricht belangrijker vinden dan al het andere, alles wat ze verder nodig denken te hebben.

5. Kuyper stelde dat de mens drie vijanden heeft : de natuur, de mens en de gevallen krachten. Deze krachten vallen de mens voortdurend aan. De mens leeft niet in God's wereld, maar in de gevallen wereld, en die wereld is de vijand van de mens. Het zou doornen en distels voortbrengen voor de mens. Telkens weer maakt de natuur veel slachtoffers, door zee geweld, door kou en wind. De

natuur heeft de mens met plagen omsingeld, stelt Kuyper. De ziektes komen uit de moerassen en de dichte oerwouden. Er zijn onzichtbare virussen in het bloed en de beenderen van de mens. Het is allemaal vanwege de zondeval dat het zo verschrikkelijk is. Steeds weer eist de aarde de lichamen des mensen op, waar ze als stof zullen wederkeren. De natuur verslaat de mens telkens weer.

6. Kuyper stelt dat de gebeden heden ten dage zijn vergiftigd. We mogen niet indutten. God roept ons op tot geestelijk werk. Zowel man als vrouw kunnen niet ontsnappen van het lijden. Het is onvermijdelijk, stelt Kuyper. Het bouwen van allerlei waanparadijsen waar geen lijden meer is is slechts zelfmisleiding, stelt Kuyper, want God heeft de mens geroepen tot het lijden.

7. De brede makkelijke weg zou dan zijn de schepselen zelf aan te vallen om voedsel te hebben, maar wij moeten een gevecht met de aarde aangaan, met de natuur, met de gevallen staat van de mens. Het is geen strijd tegen vlees en bloed, maar tegen het zondige vlees. Die verleiding lag er ook voor de Israëlieten. Die wilden niet hongeren en vechten in de wildernis met de natuur, maar die wilden terug naar de vleespotten.

8. De natuur wederstaat nieuw leven, en daarom is de vrouw bij het baren in pijn, maar ze moet blijven vechten voor het nieuwe leven, stelt Kuyper.

9. Kuyper stelt dat door het lijden, de lijdensweg, God in ons leven komt. Het ontwijken van het lijdenspad is zonde, stelt Kuyper.

10. De oude mens wordt eerst geheel afgebroken door de chronische verbrokenheid, zoals bij Jakob gebeurde op Pniël. Dat is een lang proces, en dan wordt de nieuwe mens opgebouwd.

11. Sommigen grijpen veel te snel naar de vermenigvuldiging, want zij willen het lijdenspad overslaan. Sommigen hebben een eigengemaakte vermenigvuldiging, vanwege protserij, eerezucht en machtslust, geldlust ook. Zo bieden ze hun giftige medicijnen aan op de markt.

12. We zien het schouwspel van de dansende Salome en de onthoofde Johannes de Doper. De lichtereren kiezen voor de dansende Salome, en de zwaardereren kiezen voor de onthoofde Johannes de Doper. Zij zijn immers bevindelijk, sober en ingetogen. De dansende Salome is de wereld. Het is allemaal hebzucht. Het protsen en het vleien, en het gaat maar door. Ze hadden Johannes de Doper in de boeien geslagen, opdat ze ongestoord verder konden gaan met hun losbandigheid, stelden de Ismaëlieten. Ze noemden het een dans van ondankbaarheid.

13. Het is natuurlijk zo dat de goddelozen en lauwen niet openstaan voor het eeuwig evangelie. Daar denken ze niet over na, en dat willen ze niet. Ze leven met de geest van versimpeling, en daarom is het andere tot hen een bedreiging, en willen ze af van Johannes de Doper die door hen heen prikt. Ze willen feestvieren, geen bezinning. Ze zijn lichtzinnig in hun dronkenschap, en Johannes de Doper is een doorn in hun oog. Daar trekken ze zelfs hun kerkelijke registers voor open. De geschiedenis herhaalt zich. Kijk wat ze met Johannes Hus hebben gedaan om dezelfde reden. Hij was een middeleeuwse Johannes de Doper, de voorloper van de reformatie, de wegbereider.

14. Ook in de reformatie zien we zowel de dansende bloeddorstige Salome en de onthoofde Johannes de Doper. Er ontstaan twee stromingen : gedefformeerd en gereformeerd. Velen worden in de reformatie te lichtzinnig bevonden. De reformatie is niet zonder gevaren voor de ziel. Daarom moet de nieuwe doleantie wel komen.

15. Telkens weer komt Salome om de profeten te vervolgen, maar zo kunnen zij groeien en worden zij tot de Heere gedreven. Zo wordt hun leezucht aangewakkerd om zo los te komen van elke vorm van eezucht.

16. Het geleid worden door de Heere is belangrijk, maar het staat niet op zichzelf. De mens moet leren toetsen, en daarvan is Ishmael een beeld. Ishmael leefde in vijandschap tegen ieder mens, vertrouwde niemand zomaar, gaf zich niet zomaar over, wat een diepere betekenis heeft.

17. De westerlijke wereld heeft de leiding des Heeren en het toetsen veracht, voornamelijk het toetsen. Het is bij de westerlingen onderontwikkeld.

18. Wil je het goedmaken tussen jou en God ? Leer dan te toetsen. Worstel met God op het Pniël zoals Jakob, en worstel met de goden der mensen. Dat is om te zuiveren en te verdiepen, zodat je er geen bedrieglijke afgod op nahoudt.

19. God is niet makkelijk, niet onvoorwaardelijk, niet voorwerpelijk als een object wat je kunt oppakken en rondbazen. Neen. God is voorwaardelijk.

20. Misschien ken je de verhalen uit het boek Daniël wel, en uit het boek Openbaring, van godslasterlijke beesten die tot de hoogten gaan om de heiligen te bespotten, alles wat heilig is te vertrappen. In deze dagen leven we, waarvoor Paulus Timotheus al waarschuwde. De kinderen zouden ongehoorzaam aan hun ouders zijn, liefdeloos, en zelfzuchtig, met meer oog voor genot dan voor God. De instelling van de ouders zouden ze verachten, en allerlei verontschuldigen hebben. Tuchteloos willen ze opgroeien, voor galg en rad. Ze willen niet gecorrigeerd worden. Dat vinden ze negatief. Ze willen in de leugen leven.

21. Nu, we hebben gezien dat door het openen van de geestelijke zintuigen ook de diepere slaap kan intreden. We hebben het dan over de diepere slaap van Adam waardoor hij Eva ontmoette, wat zowel in de grondteksten van de oude bijbel staat als uitvoerig wordt beschreven in de nieuwe bijbel. Dat was allereerst een gevecht. Deze slaap wordt genoemd de Tardemah. Het wordt ook wel de oerslaap genoemd. Hiervoor moet de valse slaap, de slaap van het vlees, de valse vrucht, Septus, verslagen worden. De wereld is een groot Getsemané. Het is het tijdperk van leugen en misbruik. Ook is het een groot Golgotha. Men verdiept het niet. Men verletterlijkt het snel. Versier elkander met het Woord des Heeren, zoals de wereldschepen de heiligen brachten tot de bloemenzeeën, waar ze elkaar versierden met verhalen.

22. In de Tardemah, de diepe slaap van Adam, worstelen we met onszelf, met God, en met Eva, met het leven. Allereerst is er die worsteling voordat de schepping plaatsvindt, de schepping van onszelf en de schepping van de vrouw. We moeten oppassen voor het overromantische. We moeten zien hoe diep de zondeval is gegaan, hoe groot de zonde is, wat dit voor een beest is, om het doeltreffend te kunnen overwinnen. Dat betekent ten diepste zelfoverwinning, overwinning van onwetendheid. Het

is een beeld van de exegese, de schriftuitleg, de interpretatie. We zien het woeste tardema om ons heen. De mens is nog niet geboren. We zien de duistere raadselen van de oerchaos. De aarde is in barensweeën. De Waarheid moet geboren worden. Nu regeert de leugen nog. Het zijn zware barensweeën. We zien de woeste natuur die van alles zin probeert te maken, op zoek naar het verlorene en vergetene, op zoek naar de herinnering.

23. Om dieper tot de oerherinneringen te komen, om daartoe te ontwaken, moet men wel eerst dieper vergeten, dieper gaan slapen, in de tardema, de diepe slaap. Ook Abraham werd in deze slaap gebracht. Het is de slaap van de profeten, van hen die God zoeken, die alles hebben achtergelaten. Ook wordt zo het vlees tot slaap gebracht, zodat het de heiligen niet meer kan teisteren. Saul werd door de tardema overmant, zodat de psalmist zijn speer en waterkruik kon nemen. Het is de slaap des Heeren om de heiligen te beschermen tegen de vijand.

24. Toen Abraham werd overmant door de tardema viel een schrik en grote duisternis op hen, en hij kreeg te horen dat zijn zaad vreemd zou zijn in een vreemd land, om daar onderdrukt te worden, en daar te dienen. De tardema is er ook om het Woord des Heeren door te geven. Adam moest niet zomaar op zoek gaan naar een vrouw, maar hij moest de slaap des Heeren in, de diepe slaap, de oerslaap, waarin hij zijn rib moest offeren, als beeld van dat hij zichzelf moest offeren, zijn oude leven. Hieruit werd Eva geschapen, maar dat was in diepte een openbaring. De openbaring komt alleen maar in een worsteling, door het toetsen. Adam moest dus ook zorgvuldig naar Eva luisteren. Hij moest het op diepte leren schatten, en niets zomaar klakkeloos aannemen.

25. De ribben zijn de beschermers en de tralies van het hart, en door het afleggen van zijn rib kon de Heere zijn hart innemen om hem het geheimenis van de vrouw te laten zien. De nieuwe bijbel gaat diep op dit geheimenis in. De rib is in de nieuwe bijbel ook het beeld van de verbrokenheid. Alleen doordat de rib uit het leven van Adam gebroken werd kon de Heere tot hem komen. Hierin was Eva geopenbaard waarmee hij moest worstelen, om het te kunnen begrijpen en doorgronden.

26. De rib, het heeft meerdere betekenissen, zowel in de oude als in de nieuwe bijbel. Hier kwam de vrouw uit voort. II Duizen 13 noemt het de Vreze des Heeren.

27. Adam moest wel worstelen met dit begrip. Er zijn zoveel aardse vrouwen wiens wegen naar de dood leiden.

28. Adam moest alles achterlaten om de Tardema binnen te gaan. Hij mocht zich aan niets meer vasthouden, en zo kon hij de paradijselijke slaap in, om dieper te gaan. Zo zou het vlees, zonde en onwetendheid, gedood worden, opdat hij zou opstaan tot een nieuw leven en de werken des Heeren doen, uitgebeeld door de natuurvrouw.

29. Hij kreeg een boog, een wapen, en dat viel eerst hemzelf aan. Eerst werd hijzelf door de boog gezuiverd. Onreinen mogen niet bij de boog komen. Eerst werd hijzelf door zijn strijdmes besneden. Het oordeel des Heeren begint bij jezelf. De oordelen des Heeren zijn goed en waarachtig, en boven alles te begeren.

30. Laat je vooroordelen varen als je tot deze boog komt. Laat alles achter om tot deze boog te gaan en het boogschieten te leren. Dit was ook het teken wat aan Noach werd gegeven na de zondvloed.

Vaak wordt er gesproken van een regenboog, maar in de grondtekst is het ook een boog van een boogschutter. Dit is het verbond tussen God en mens, waarin de mens de opdracht heeft gekregen om de zonde en leugen af te leggen, en de gerechtigheid en de kennis aan te doen. Daartoe is het pad door de wildernis. De mens moet hiervoor de vleespotten van de zelfzucht afleggen. Het is moeilijk. Het is niet makkelijk. Velen klaagden tot Mozes. ‘Waarom heb je ons uitgeleid ? Hier is niet genoeg te eten, niet genoeg te drinken.’ Maar zij moesten hun bronnen in de Heere vinden, het leven aan de aarde ontworstelen. Alles zou gaan door de geestelijke oorlog en de geestelijke jacht. Niets kwam vanzelf.

31. Worstelen wij nog met de Heere en met onszelf, of maken wij ons eigen beelden ? Och, bedrieg uzelf toch niet. Er is alleen leven in de Tardema. Zo begon uiteindelijk de schepping, en dat is iets wat de in wezen ongeboren mens nog moet leren. Wat er om ons heen is gebouwd is nog niet per definitie de waarheid, maar veelal de vijanden die ons hebben omringd en die wij nog moeten verslaan, moeten ontmaskeren en doorgronden, opdat gif tot medicijn wordt. Dat is de uitdaging. Och, wijst toch niet af degene die u heden ten dage roept.

32. De verdere schepping gebeurde door de slaap van Adam, zoals de schepping, of liever gezegd de openbaring, van Eva. Eva was een beeld van het beloofde land, maar Adam moest eerst nog de lagere Eva ontmaskeren en overwinnen. Hij moest met Eva worstelen, als op Pniël, in de diepe slaap, ook we de Tardemah genoemd. Ook moest hij zijn lagere zelf overwinnen. Eva zou hem daarvoor doorboren, zijn herinnering, zodat hij tot de oervergetelheid zou komen en de oerherinnering. De nieuwe bijbel spreekt uitvoerig over dit geheimenis.

33. De vrucht van de honger is het lijden, en de slaap, om zo door de diepe slaap tot de geestelijke wereld te komen, zegt Anderlech.

34. Wij moeten ons dus afzonderen en minderen, en het lijden aanvaarden, want het brengt zo de geestelijke diepe slaap die we nodig hebben, de tardema.

35. Alleen door het geestelijke visnet zullen wij de tardema binnengaan.

36. Diep in de tardema, de slaap des Heeren, moeten wij komen tot het Pniël. Het is van belang dat we komen tot de school van Pniël. Het vlees zal namelijk alles op alles zetten om ons in het toetsen proberen te verleiden het halfgebakken te doen, om ons zo te misleiden. Weest daarom waakzaam en nuchter en laat u scholen door de Heere. U moet geschoold worden in het worstelen met uzelf, het worstelen met de Heere, en het worstelen met het kwaad. Ook is dat een worsteling met het leven. Zo moet u uzelf ontworstelen van het vlees en worstelen om bij de Heere in te gaan.

37. In veel kerken wordt er gepredikt dat het niet te verdienen is, opdat niemand roeme, maar dit is slechts een deelwaarheid. De mens mag het zeker niet verdienen door de vleselijke werken, maar moet leren wandelen in de hogere werken.

38. Laat u niet bedriegen door het luie vlees dat het niet verdiend mag worden, want dat zijn verontschuldiging. Het heeft het gehele volk in verlamming en overafhankelijkheid gebracht. Het heeft de hemelse economie verwoest, en misdadigers komen zo met van alles weg, door ‘genade’ en ‘geloof’, en ‘niet door werken, opdat niemand roeme’. Wij mogen ook niet in het vlees roemen,

maar wij roemen in het visnet. De sleutel tot het wel of niet verdienen ligt in de leiding des Heeren. Men wordt dus niet zomaar beloond voor werken, maar alleen als men door de Heere geleid wordt. Die leiding kan alleen ontstaan door het onder ogen komen van de vleselijke doodstaat van de mens, en daaraan af te sterven opdat er nieuw leven komt.

De gelijkenis van de vrouwen en de honingboom

39. Twee vrouwen maakten een lange tocht tot een honingboom.

Er was een man die de honingboom bewaakte,

die hen geen doorgang wilde geven.

Er ontstond een worsteling, maar de man wilde niet opgeven.

En er kwam een derde vrouw bij, en de man moest vluchten.

Maar de vrouwen riepen de man terug.

‘Neem jouw deel van de honingboom,’ sprak één van de vrouwen.

De man nam van de honing en ging zijn weg.

In de nacht kwam de man terug met vele andere mannen,

maar zij konden niets tegen de drie vrouwen beginnen.

40. Weer sprak één van de vrouwen dat ze hun deel van de honingboom

konden nemen, en de mannen namen van de honing.

De nacht daarop kwamen de mannen terug met nog meer mannen,

en weer ontstond er een worsteling, maar zij konden niets tegen de

drie vrouwen beginnen. Weer namen zij een deel van de honing en gingen weg.

De nacht erop kwamen er vele duizenden mannen,

maar de honingboom en de vrouwen waren nergens te vinden.

En zo zal het koninkrijk der hemelen zijn.

De mens der zonde zal niet regeren.

14.

Gelijkenis van de grote brede rivier

1. En de hemelse moeder zei tot haar zoon :

Ga over de grote brede rivier totdat gij een eiland vindt,

en zondert uzelf daar af,

2. en probeer daar te leven,

het woord des hemels onderzoekende.

En als er iemand tot het eiland komt,

trekt dan verder en ga tot het volgende eiland,

en doe daar hetzelfde.

Leer het woord des hemels in afzondering daar te leven.

En als er dan weer iemand komt tot het eiland,

trek dan weer verder,

en ga tot het volgend eiland,

en doe daar hetzelfde.

En trek voort van eiland tot eiland totdat gij aan de overkant bent gekomen van de grote brede rivier.

Daar zult gij een vrouw vinden,

maar gij zult haar niet aanraken,

en gij zult verder trekken,

de wildernis in.

En in diepe wildernis zult gij een andere vrouw vinden,

en zij zal u niet laten gaan, en zij zal twistziek zijn en met u strijden.

Houdt vol tot het einde,

opdat u het woord des Heeren zult vinden dat verborgen is,

wat nog nooit aan een mens was getoond.

En onderwijs haar in grote liefde wat de Heere u heeft vertoond,

3. en ga terug tot de eilanden om hetzelfde te doen,

om hen die daar zijn te onderwijzen.

En de vrouw zal u volgen op de voet en u tot een hulp zijn.

Zo zal het koninkrijk der hemelen zijn.

4. Adam gaat op een tocht door de tardema, de diepe slaap des Heeren, waarin Adam zich allerlei vaardigheden aanleert.

5. Zo kwam Adam tot de geestelijke vergetelheid, tot Witi, als de weg tot het geestelijke geheugen. Dat is ook het overzwemmen van de rivier der vergetelheid, de Lethe, om tot nieuw land te komen.

6. De gehechtheid aan aardse kennis moet verbroken worden, en herinnerings-zucht, die een mens tegenhoudt om de leegte binnen te gaan, zegt Behemma.

7. Wij moeten niet herinneren vanuit het vlees. Er is ook een vleselijk, zondig geheugen, wat besneden moet worden. Het is een gevecht tegen het valse, oude geheugen, wat afgelegd moet worden. We mogen mensen niet kennen naar het vlees, en zo ook niet beoordelen naar het vlees, maar alleen maar naar het geestelijke. Dat is een heel gevecht. De oude machten van het geheugen zullen niet zomaar willen loslaten.

8. We zijn opgeslokt door het beest van de vleselijke herinneringen.

9. Kuyper stelde dat God de mens uit het paradijs dreef en dat de wereld in vijandschap zou zijn tegen God. Hij stelt dat er maar weinig vrede en harmonie is op deze rusteloze wereld. Het zou doornen en distels voortbrengen, waar eerst nog het fruit in overvloed groeide. Kuyper stelde dat alleen als de mens het hardst zou werken, dan zou de mens tot het beste komen, maar uiteindelijk zou de natuur de mens overwinnen. De natuur zou de mens terugnemen. De natuur is mooi, maar verwoestend. Ze is verschrikkelijk.

10. Kuyper stelde dat de natuur tegenwerkt bij de geboorte van ieder kind, en zo is iedere vrouw in grote pijn bij de geboorte, in groot zwoegen. Het voedsel van de mens wordt aangetast en weggetrokken door insecten en ander ongedierte, en gevaarlijke roofbeesten nemen een deel van de mensheid weg, stelt Kuyper. Zowel liefde als haat doet lijden, en mensen geven elkaar hun lijden en nemen het van elkaar, en ook dat roeit de mensheid uit, stelt Kuyper. We kunnen niet met en niet zonder elkaar. We hebben elkaar ook nodig voor onderhandelingen.

11. Kuyper beschildert de tragiek van het leven na de zondeval. De natuur brengt doornen en distels voort en onthoudt de mens de vrucht. De mens moet worstelen voor zijn dagelijks brood, stelt Kuyper. En die strijd zal de mens nooit winnen, want de mens raakt steeds meer vermoeid en verzwakt, en uiteindelijk is de natuur overwinnaar en brengt de mens terug tot stof.

12. De mens zal de slaap des Heeren moeten ingaan, de tardema, en zo komen tot de rivier der vergetelheid, tot besnijdenis van het geheugen, tot doorboring, opdat de mens verder kan. Hier kan de herinnering aan het goede terugkomen.

13. Zelfs daar zal het aardse blijven trekken, en daarom moet de mens dieper de Lethe in, de rivier van de vergetelheid, zegt Odenlech. Er zijn slangen in de rivier de Lethe, en daarom moeten we op zoek naar het touw des Heeren wat ons wil leiden.

14. Lethe wordt ook de eerste Eva genoemd. Er zijn dus eerdere scheppingen geweest waarin onze bronnen liggen en waarnaar we dienen terug te gaan. De mens is ergens vastgeraakt en staart zich blind op latere scheppingen, en doet zo aan symptoombestrijding, wat de marktgeest is, Mercurius. Het is een complot tegen de mens gesmeed. De mens doet hier zelf ook aan mee. Daarom is de natuur tegen de mens, de vijand van de mens. Dat is het uitgangspunt. De natuur zoekt de mens te doden. Daar kom je niet zomaar overheen. Daar is wel een pad voor, het smalle pad, met de enge poort, ook door de natuur gegeven. Het is dus heel dubbel. De oude mens moet sterven, en de nieuwe mens moet opstaan.

15. Ergens kruist de rivier van de weeklachten met de rivier der vergetelheid, Lethe, en ergens kruist de Lethe met de Enoe, de rivier der oerherinnering, opdat het goede wordt herinnerd.

16. Dat is de oproep, oh volk. Trekt voort, want de zonde jaagt op u, zegt Buli.

17. Over de Lethe, de rivier van vergetelheid, moeten we tot het land van vergetelheid gaan, genaamd Witi. Witi is de paradijselijke waarde die opgebouwd dient te worden. De mens moet geheel loskomen van de valse waanwaarde, de overwaarde. De mens heeft namelijk meer genomen dan hij verdiende. De mens is tot rover geworden en heeft de hemelse heerlijkheden geplunderd en verdraaid, maar zal hiermee niet ver komen. Daarom is de natuur tegen de mens. Daarom beschouwt de natuur de mens als vijand, en moet de mens nog geboren worden. De natuur zal de mens terugnemen tot de baarmoeder, tot stof, en dan pas zal de daadwerkelijke schepping komen.

18. De Witi waarde in het paradijs is de waarde van het loslaten tot vergetelheid. Zonder het minderen kan de mens niet tot de Lethe komen, laat staan tot Witi. Eerst zal men dus tot de slaap des Heeren moeten gaan, tot de tardema, zoals Adam, en Adam ging ook tot Witi. Het spoor tot Witi

loopt door de bron van Betelgeuse-Noord, een gebied van woestijnen en ijswoestijnen, waar de markten van de farizeeërs zijn. Om tot de bron te komen moet men eerst langs de valstrikken van het witte farizeïsme heen. Als men uiteindelijk in Witi is gekomen is daar een grote hemelse ladder.

19. Betelgeuse is de bron van Orion, de opening van het paradijs, waar de nieuwe bijbel veel over spreekt.

20. De regeerders-boeken van het vlees zijn ook in de dieptes van Betelgeuze, dus de mens ontkomt er niet aan. Het houdt de vrouwen gesluierd, als wachters van de kennis.

21. De nieuwe bijbel noemt Betelgeuze als belangrijk voor de voortgang van het profetische rijk.

22. Betelgeuze is de leidende ster van Orion.

23. Orion wordt beschreven als de poortwachter van het paradijs, rijdende op het beest Betelgeuze.

24. Uiteindelijk is Behemma, het eerste boek en het Genesis van de nieuwe bijbel, van het boek des levens, ook een gebied in Betelgeuze. Het is een continent. Betelgeuze had ook een heleboel paradijsteksten die later werden verdraaid en misvertaald. Dat was voor de oprichting van het valse woord. Daarover is de strijd. De mens moet terugkeren tot het ware Woord des Heeren. Het valse woord moet ontmaskerd worden. Men heeft alles vervlakt en versimpeld. Velen zien door de bomen het bos niet meer. Men heeft menselijke overleveringen en tradities lopen toevoegen, allemaal voor de markt.

25. In Betelgeuse ligt ook het Septus geheimenis verborgen, van de valse vrucht, de giftige vrucht van het paradijs waardoor de mensheid viel. Het aardse is een voorhangsel van het geestelijke, een gelijkenis.

26. Uiteindelijk moeten we komen tot Moeder Betelgeuze, die door haar netten de uitverkorenen opvist.

27. Eerst moeten we Betelgeuse West binnengaan. Tussen het Oosten en het Zuiden ligt een enorme zee die ook het Westen van het Oosten gescheiden houdt. De nieuwe bijbel spreekt over dronken reuzen die aan de westkust lopen die eerst verslagen dienen te worden. Zij worden bestuurd door fluisterende zeemonsters. Het is een orde die de Uvuur heet, aan de westkust van Betelgeuse. We moeten zijn als David, veelal Ahn genoemd in de nieuwe bijbel, die tegen Goliath strijdt. Dit staat voor het gaan van de aardse betekenis tot de geestelijke betekenis, zegt Werktuigen 1.

28. De nieuwe bijbel stelt dat de aarde en Orion in elkaar verwoven zijn, dus ook de poort van het paradijs.

29. Uiteindelijk worden wij tot de aarde teruggezonden als zendelingen als we in deze dingen zijn ingewijd, de kennis van de geestelijke vergetelheid, van Witi.

30. Door tot de diepte van de tentendienst te gaan, de dienst van de Kehatieten, komen we dieper in Betelgeuse West om tot deze dingen voorbereid te worden.

31. De kerkvader Augustinus wordt in dat opzicht genoemd. Hij mengde de stad met de wildernis om zo de stad te kunnen overwinnen. Hij was een minger, en kwam zo op het pad van de wildernis, tot de wildernis van Betelgeuse West. Dit pad liep door tot het Oan gebied, van de geestelijke slaap, van de paradijselijke slaap, de tardema.

32. Als we in het Betelgeuse paradijs zijn gekomen, in Oan, is de Witi een fragmentarisch leven, wat druppelt, en wat gebaseerd is op variatie.

33. Hiervoor moeten we uiteindelijk tot de diepere Afrikaanse bron van Betelgeuse gaan. Hiervoor ontkomen we niet aan Israel en Egypte, die we ook moeten verdiepen, want die zijn juist de brug tot Afrika.

34. Er kwam een eeuwig evangelie, mooi en aanvullend.

35. We hebben een onderwijsplicht, en deelplicht, als kerkhervormers, als profeten, dus een soort van kerkouderlijke instincten.

36. Er zijn dingen die ik niet opschrijf, of nog niet heb opgeschreven, dingen die bijvoorbeeld of heel sterk in me aanwezig zijn, en maar door en door blijven groeien, of dingen die aan het afzwakken zijn.

De gelijkenis van het vreemde volk wat jij niet kent

37. Ik ben ook veel bezig met de Lethe, de rivier van vergetelheid, dus we moeten ook weer een heleboel loslaten, om diepere herinneringen, oerherinneringen te krijgen.

38. Er zijn ook commentaren op allerlei gereformeerde oudvaders en ik ben tot de conclusie gekomen dat die zo in afzondering leefden, en dat hun werk vaak niet gelezen werd, maar dat ze wel alom werden geprezen als oudvaders, dus meer als monumenten, maar hun werk blijft verder ongekend want daar hebben mensen geen tijd voor of geen zin in. Het is makkelijker iemand gewoon op een voetstuk te plaatsen, zoals ze dat ook met Jezus hebben gedaan.

39. Er is een grote nood in Nederland en de gehele wereld. De zinnebeelden zijn heel oer-instinctief en essentieel om de hogere principes van het leven te laten zien. maar mensen leggen alles uit naar het vlees, ze begrijpen de toezeggingen van God niet.

40. Dat is altijd het probleem geweest. De mensen luisterden niet, omdat ze letterslaven waren. Helaas gebeurde het en gebeurt het nog steeds, maar het was nooit van God. Gods koninkrijk is niet van deze wereld, Daniël zei dat het dagelijkse offer van het ego zou stoppen en dat het beest in plaats daarvan de profeten zou vervolgen en offeren. Het lijden is een herinnering aan het geweten.

41. Er is een tijd om te zaaien en een tijd om te oogsten, net zoals Jakob voor Rachel moest werken, het dubbele deel, en toen was het gedaan, toen moest hij andere dingen doen.

42. Wij mogen over de hemel niet gemakkelijk denken. We zien het overal om ons heen hoe ze het versimpeld hebben.

43. Als we het hebben over de natuurvrouw genaamd 'Geen hoop', dan betekent dat dat er geen hoop is voor de zonde, geen hoop voor het vleselijke, oftewel geen hoop voor de onwetendheid, de kennisloosheid, want alle knie zal buigen en tot kennis komen. De aarde zal vol zijn met de kennis des Heeren. Daar kan niemand van vluchten. Wij moeten dus zeer zeker een ontmoeting hebben met de natuurvrouw 'Geen hoop'. Zij is een belangrijk aspect van God. Ik had een ontmoeting met haar in een droom. Zo kan het ego afgelegd worden. Er is geen hoop voor het ego. Er is geen hoop voor zelfzucht en hebzucht. Dat zou niet best zijn. Het zaad moet sterven. Er mag geen hoop zijn voor het zaad. Het zaad moet sterven, opdat er nieuw leven zal komen. Het oude is voorbij gegaan. En de hemelse moeder zei tot haar zoon : Wacht op de nacht, want daarin zal uw leger komen. En zij zullen komen zij aan zij, en het wapen is de liefde. En de liefde zal zijn als een trompet om de volkeren te roepen. En velen zullen komen, maar velen zullen komen om tegen de liefde te strijden, en zij zullen proberen de trompet van de liefde tot zwijgen te brengen. Zwem dan de rivier over, en aan de overkant zult hij een vreemd volk vinden dat gij niet kent.

44. Laat u door dat vreemde volk dat gij niet kent onderwijzen. Zo zal het koninkrijk der hemelen zijn.

De gelijkenis van de orkanen des Heeren

45. En de drie orkanen des Heeren zullen de zee overgaan tot het land waar de gelovigen opgesloten worden gehouden,
en de orkanen zullen de gelovigen opnemen en terugbrengen tot het land waar zij vandaan kwamen.
Zo zal het koninkrijk der hemelen zijn en de dag des Heeren.

De gelijkenis van de vrouw in barensweeën

46. En het koninkrijk der hemelen was als een boot op een wilde en woeste rivier,
maar velen sprongen van de boot,
omdat de boot nog wel wilder en woester was,

47. en er gebeurden verschrikkelijke dingen op de boot.
En ze zwommen naar de bodem van de rivier om de dood te zoeken,
maar ze konden de dood niet vinden.
En de hemelse moeder riep tot hen,
en vroeg hen waarom ze haar in de steek hadden gelaten vanwege haar barensweeën.
Toen kwamen enkelen van hen terug tot de boot.
Op een nacht kwamen er vogels tot de boot,
en ze namen velen tot een eiland.
Op het eiland was een vrouw die vroeg waarom ze hun hemelse moeder in de steek hadden gelaten vanwege haar barensweeën.
Ze zeiden toen dat vogels hen tot het eiland hadden genomen.
De vrouw zei toen de barensweeën ook voor hun eigen geboorte was.
Ze gingen toen terug om de geboorte te zoeken,

maar ze konden het niet vinden,

48. en ook de boot konden ze niet vinden.

Toen zijn ze teruggegaan naar het eiland waar ze hun eigen boot bouwden.

15.

Het Kaïnitische bevel

1. De nieuwe bijbel ligt veel dichterbij de oude grondteksten dan de westerse bijbelvertalingen van de oude bijbel. De nieuwe bijbel voert het verder terug naar Egypte, dieper in Afrika, zuidelijker en westelijker, en naar de voortijden, om zo terug te keren tot de oorspronkelijke Orionse talen.

2. In het Aramees van 1 Petrus 3:7 wordt de vrouw een lichtgevoelig wapen genoemd, als het kenvermogen, mhel mana, of gewoon mana, als de mannin. In het hebreuws is man, mana, het verborgen geestelijke voedsel, wat de mens in de dieptes van de wildernis in volharding ontvangt.

3. Dat is waarvan de natuurvrouw een beeld is. Het ligt niet voor het oprapen. Alleen overwinnaars zullen tot het verborgen manna komen, hen die het vlees hebben bestreden en hebben overwonnen.

4. In het Grieks wordt de vrouw in 1 Petrus 3:7 ook genoemd als touw, en dat is in het Egyptisch verbonden aan de slang, waar Mozes op wees in de wildernis, waardoor de Israëlieten werden gered.

5. Ze was geen vrouw zoals de moderne vrouw, maar ze kwam als een wapen tegen het vlees, en daarom vochten de mensen tegen haar.

6. God leeft bijna niet in deze wereld. Maar met bulderende golven zal God terugkomen. Als een leeuw zal God terugkomen, want de mensen hebben geen gerechtigheid in de wereld gebracht. Dan zal God het zelf doen, maar nooit op de manier van de mensen. God is ondoorgrondelijk. Denk niet dat je God wel even in een hokje kan plaatsen. Het zal alle fantasieën te boven gaan.

7. Nu, maak het in orde met God, en laat je kinderen het in orde maken met God.

Wat God alreeds gedaan heeft is het Woord gegeven.

Daar staat alles al in.

Het laat precies zien hoe God over deze wereld denkt.

Zorg ervoor dat je niet één van hen bent.

God ziet deze wereld als een vijand.

Toch zien we de natuur van God door alles heen.

Dat moeten we leren herkennen.

Daar moeten we toe ontwaken.

8. De natuur van God door alles heen zien.

Alles wijst omhoog.

Alles wijst op de dag die komen zal.

Elke knie zal moeten buigen voor de eeuwige en enige kennis die des Heeren is.

Dan zal alle zogenaamde kennis van mensen en hun zogenaamde wijsheden der wereld wegsmelten.

Dan zal het voorhangsel weggeschoven worden.

Niemand zal God zien en leven, daarom is dat voorhangsel er nog.

9. Jakob zag God en zijn oude leven stierf dan wel, maar zijn ziel werd gered, zijn nepes.

In het Aramees zag Jakob de menstruatie van God, het menstruatie bloed. In het Aramees staat ook dat Jakob tot begrip kwam hierover.

We zijn omringd door duivelse criminelen, Mengelers, die zich door niets en niemand laten tegenhouden in hun boze werken, en daarom is onze enige hoop om net als Jakob het menstruatie bloed van God te zien. Wat betekent dat ? De menstruatie is de zuivering van de vrouw. Jakob moest een nieuw begrip krijgen van de Moeder God, door het loslaten van zijn oude ideeën. De menstruatie is ook een beeld van het naderen tot de vruchtbaarheid. Het is een soort besnijdenis, want het vrouwelijke lichaam ontdoet haarzelf van een stukje baarmoederslijmvlies wat was opgebouwd ter voorbereiding van mogelijke bevruchting.

Jakob was dus heel dichtbij gekomen bij de nieuwe schepping, maar moest eerst zichzelf verliezen en zijn oudere godsbeelden.

10. Jakob moest worstelen met God, dat is ook wat Pniël betekent : ‘tegenover God.’ En zo openbaarde God zich aan hem, omdat hij niet zomaar vertrouwde en niet zomaar zich overgaf, maar eerst toetste. Het mercurische voorhangsel is het voorhangsel van de markt, en alleen de menstruatie-cyclus kon dit voorhangsel wegschuiven, zegt de nieuwe bijbel in II Duizen. In de nieuwe bijbel betekent de zondvloed ook de menstruatie.

11. In het Aramees van Genesis 32 staat dat Jakob op Pniël het spoor weer vond, en ruimte om te ademen (atra).

12. U bent de hemelse rivier. Laat uw rivier mij leiden, en laat Hoop mij Uw Woord doen verstaan, zegt Beloch.

13. De grote beesten van de aarde hebben grote religie en grote misdaad gemaakt. Toen Jakob in zijn worsteling met God haar menstruatie bloed ontmoette was dit een beeld van de eeuwige besnijdenis, want de menstruatie van de vrouw blijft zich herhalen. Ook Ezau had een ontmoeting met de menstruatie van de vrouw toen hij alles moest opgeven om van de kom met het rode te drinken.

14. De zondvloed die we dienen te ontvangen om los te komen van het vlees is ook een beeld van de menstruatie in de nieuwe bijbel. Daarin moet de mens gewassen worden. Het is een beeld van de vrouwelijke besnijdenis, de zuivering van de vrouw en het beeld over vrouwen, want er zijn veel valse vrouwenbeelden. Wij moeten een waarlijk en getrouw, een waarachtig en zuiver beeld krijgen van wat de vrouw is en voorstelt. Dat is absolute noodzaak vandaag de dag, in deze eeuw. Dat moet de mens recht zien te krijgen om verder te kunnen, en door nieuw zicht op de vrouw kan er ook nieuw zicht komen op de man.

15. Jakob en Ezau moesten alles afleggen voor dit geheimenis. Laat alles los als je tot de hemelpoorten komt, al je oude ideeën over man en vrouw, al je oude ideeën over God, en laat het

zuiveren. Leer de ware antropologie en etnologie. Het is een diep Afrikaans geheimenis van het bestaan. Al in Egypte werd het onderwezen dat de mens het menstruatie bloed van Moeder God moest ontvangen. Zo kon het hart van de mens verder gezuiverd worden.

16. Zo was de mens door de menstruatie, door de eeuwige besnijdenis, aan God verbonden. De mens moest het om zijn nek dragen, want het waren de leerregels van het halssnoer, het verborgen manna. Dat moet geen uitwendig sieraad zijn, maar een inwendig sieraad.

17. Adam moest loskomen van de lagere vrucht, van de vervloekte vrucht, en moest komen tot de hogere vrucht, namelijk van de menstruatie des Heeren. Dat was de voorbode van de vruchtbaarheid. Hij moest bedekt worden met dit bloed, opdat hij een wapenrusting had.

18. Er is geen mannelijke suprematie zoals deze wereld. De mens moet weer terug naar de onderwereld, naar het paradijs, naar het hiervoormaals en hiernamaals, dwars door alles heen. Het ligt er al voor de mens, en dat is het ware koninkrijk des Heeren, niet de belachelijke karikatuur dat ze van alles hebben gemaakt.

19. De mannelijke suprematie is een leugen. Er is alleen kennis suprematie, en dat is de kennis des Heeren opgeborgen in de Vreze des Heeren. Dat is geen mensenbehagenis, maar kennisbegeerte.

20. De mens en zijn kerken, ach laat ze toch varen. Kom toch tot de hogere kerken in de Heere, waar het menselijke verduisterde verstand niet heerst. Laat jezelf losmaken door het menstruatie bloed des Heeren wat Jakob zag op Pniël, wat diep in hem begon door te dringen en begrip begon te geven.

21. Ook Yeshua ging terug tot de baarmoeder, tot het menstruatie bloed, op Golgotha, waar hij werd losgesneden van de valse vader van het vlees, om zo Moeder God te ontmoeten. Hierin werd hij gewassen.

22. De zich steeds maar herhalende menstruatie des Heeren geeft hoop, baant een weg. Het is uitzicht op het bloeien van de wildernis, het bloeien van de woestijn. Eens zal het gebeuren, oh als wij ons maar laten wassen door dat menstruatie bloed des Heeren, en daarin binnen zullen gaan, in haar geheimen. Als het vrouwelijke wordt besneden, wordt zo ook het mannelijke besneden.

23. Laten we diep van binnen dit aanraken en onderzoeken, ermee worstelen, om zo verder te komen in datgene waar het leven voor is bedoeld. In die golven van geestelijke menstruatie worden de hogere verbanden zichtbaar. Dan zien wij pas werkelijk wat Jakob zag.

24. In Egypte werd het tyet teken van de menstruatie ook wel de gordel van Moeder God genoemd.

25. Toen Adam tot deze gordel kwam in het paradijs was dit de gordel van de hemelse vreze. Hierin moet de man eerst zwak worden, opdat de moeder hem kan vormen.

26. Odenlech noemt het de gordel van de vergetelheid om los te komen van menselijke kennis, van het lagere geheugen. En met het herstel van het zicht op het vrouwelijke zal Odenlech op de troon van de psalmist zitten, zegt Buli.

27. II Duizen 8 noemt de leer van de vergetelheid de gordel van de waarheid, die Mozes ontving. Omdat het van de mens was geroofd, het kind was omgebracht, ging het vleselijke mannelijke regeren, door de mercurische cyclus van de spier, van de markt, en zo werd de man gecastreerd. Zo verloor de man zijn ware vruchtbaarheid, en is nu onderworpen aan een karikatuur. De waarheid is dat de Goliathse man die denkt te regeren dus geen geslachtsdeel meer heeft. Het is afgekapt door de leugens waarvoor hij koos. Deze man is slechts dronken, en sleept velen mee in zijn dronkenschap.

28. Daarom moet de menstruele cyclus komen om de mercurische cyclus van mannelijke protserij te verbreken. De man moet terug de baarmoeder in. De vleselijke nephilim man is te ver gegaan. Daarom moest destijds de zondvloed ook komen, want de mens had zichzelf teveel verzezen, wilde met hardheid en macht over de ander regeren. De reuzen van zonde en leugen waren gekomen, de grote beesten van grote religie en grote misdaad. Het waren gevallen krachten, en zij riepen de dochters der mensen, de dochters van het vlees, op om hen voort te baren en hen groot te maken. Wee een vrouw die zich aan deze spelletjes overgeeft. Uw man is de Heere, niet dat wat zich vandaag de dag in deze wereld als 'man' aanbiedt. Neem nooit een man onbesneden van borst, zegt Behemma.

29. De psalmist moest deze riem ook ontvangen en moest de tong, het woord van menselijke overleveringen en tradities, van de Behemoth, het grote beest van het oervlees, afnemen om het aan zijn riem te hangen, zegt II Duizen.

30. In het oude Egypte was er het gebruik om vrouwen in te smeren met menstruatie bloed, opdat ze daardoor gestimuleerd werden tot zwangerschap. Ook werden kinderen ingesmeerd met menstruatie bloed om hen tegen kwade invloeden te beschermen. Nu, dit zijn allemaal beelden. Ook wij als kinderen van Moeder God, mogen door haar menstruatie bloed beschermt worden, en worden opgevoed tot vruchtbaarheid.

31. Er waren soms speciale plaatsen in het oude Egypte waar menstruerende vrouwen konden gaan. Zoals het tyet teken het teken was van de vagina en de menstruatie van Moeder God, zo was de djed het teken van de fallus van Osiris, van Aser. Vaak werden zij naast elkaar afgebeeld. De mens moet tot leven komen, aan zijn zelf afsterven, door tot het geheimenis van Moeder God te gaan, om zo hierin ingeleid te worden, aan de hand van de leerregels. Dat is in de Egyptologie de tocht van Osiris, Aser, en de tocht van Ree (Ra), door de onderwereld.

32. Vaak waren de speciale plaatsen voor de menstruerende vrouwen dieper onder de grond, onder de trappen. Het laat zien wat wij in onze tochten in de aarde, dieper de aarde in, kunnen verwachten. Dit kan alleen gebeuren in onze worsteling met de aarde, met onze donkere Moeder God. Alleen dan zal zij haar geheimenissen openbaren. Het is niet voor de afwimpelaars, niet voor de overmoedig vertrouwenden, maar voor de strijders voor gerechtigheid, de twijfelaars, de toetsers, de soberen en ingetogenen. Laat niemand u afhouden van de prijs die voor u klaarligt. Ren de wedstrijd zo opdat u die wint. Laat het vlees achter u. Acht al het andere als vuilnis, stelde Paulus, om het te kunnen winnen.

33. In de ondergrondse ruimtes van de menstruatie waren gangen met afbeeldingen van buffels en runderen, als beeld dat de mens door het menstruatie bloed werd opgeroepen tot de geestelijke buffeljacht, ter overwinning van de Behemoth, het ego, zoals dat ook in de nieuwe bijbel wordt besproken, als beeld van de eeuwige besnijdenis. Het vlees moet volkomen overwonnen worden. Dat is een gelijkenis. De rivieren zouden tot buffelbloed worden voordat Moeder God zou wederkeren, als een teken. Dat is het bloed van de menstruatie. De vrouw zou haar eigen vlees en het vlees van mannen hebben weggesneden, om zo tot zuivering en wedergeboorte te komen. Dat kan alleen gebeuren in de exegese, oftewel de schriftuitleg. Het is niet iets voorwerpelijks, maar onderwerpelijks, en verbandelijk. Daartoe is de knoop of gordel van de menstruatie van Moeder God, om de hogere verbanden te laten zien, waarin oude inzichten wegvallen en worden opgelost. Veel van de huidige mens zal daartoe wegvallen. De aarde zal vol worden met de eeuwige en enige kennis des Heeren. Elke knie zal hiertoe buigen. Elke tong zal belijden.

34. Vaak droegen de Egyptische vrouwen van Afrika de menstruatie knoop van Moeder God tussen hun borsten, als teken. Het was een teken van hoop en vruchtbaarheid, een teken van komende openbaring en onthulling. Het was een beeld van vrouwelijke intuïtie en de navelstreng tussen Moeder God en de mens. Vergelijk dat met de godslasterlijke stropdas van de mens die tegen God rebelleert, en zie dat het nergens met elkaar overeenstemt. Ze hebben het godsbeeld van de mens door de stropdas, de wurgslang in het paradijs, totaal vernietigt. Het verleidde de mens tot een product, leidde de mens niet tot de volle waarheid.

35. Ook mannen mogen tot het menstruele geheimenis van Moeder God komen om zo hun hoofden te buigen en weer kind te worden. Het was een teken van bescherming van het kind in de baarmoeder. Kom terug tot uw Moeder, en leg al uw afgoden af. Zij roept op tot oorlog en jacht in de hemelse gewesten, in de onderwereld, in het paradijs. Dit is geen strijd tegen vlees en bloed, maar tegen het zondige vlees van de eigengerechtigheid van de mens. Ontwapen uzelf eerst van al uw oude en valse wapenen, opdat u eerst tot nieuwe geboorte komt. De ontwapening van het vlees gaat vooraf aan de hogere geestelijke bewapening. Laat u hiervoor insmeren met het geestelijke menstruatie bloed van Moeder God, zoals Jakob dit eens onderging. Telkens moeten wij hierin gewassen worden. Het is niet iets eenmaligs. Dring door tot de diepere ruimtes van de menstruatie, om zo tot de jacht te gaan tegen de machten der zonde en onwetendheid, oftewel de geestelijke buffeljacht. Dat is waar de natuurvrouwen mee bezig zijn. Zij wijden geen zorg aan het vleselijke, maar strijden hiertegen. Zo kun je een ware natuurvrouw des Heeren herkennen. Zij gaat niet helemaal op in aardse zorg, maar is gericht op haar geestelijke roeping.

36. Terwijl de natuurvrouwen menstrueren, oftewel zich hebben gewijd aan de eeuwige besnijdenis, zwoegende in de aarde, hebben de gepensioneerd danaïden boven de aarde zichzelf opgesteld in roddelblaadjes en flutblaadjes en flutromans als flutmodellen, want zij menstrueren niet meer, zijn geestelijk met pensioen gegaan. Zij vertonen geen tekenen van ware vrouwelijkheid meer, maar van karikatuur en bespotting, van mensenbehagenis. Zij hebben gebogen voor de eisen van het vlees, en door vleierijen hebben ze hun valse, aardse loon en winst hiervoor in ontvangst genomen, opdat zij voor eeuwig zouden verstenen als praalbeelden voor het bedrieglijke en aardse mannelijke volk. Beide volkeren zijn tot slaaf geworden tot de dood. Ze worden aards gemelkt, voor hun gif. Niets anders. Ze gieten eindeloos water in bodemloze vaten, dragen eindeloos en ijdel water naar de zee. Het is een tragische, zeer tragische, en zeer te betreuren bedoening.

37. De lijdensgezinde kwam tot Hippolythe, oftewel Hippo-lethe, het vergeten van het beest, als beeld van de geestelijke vergetelheid, en hij moest haar gordel van vergetelheid zien te bemachtigen, in een worsteling met haar, de koningin der amazones. Wij komen niet zomaar tot de vrouw en haar geheimenissen. Het is geen slap opzegversje. Het is een worsteling op Pniël, met het hogere en lagere zelf. Het is een twistzieke vrouw. Zij bewaakt de hogere kennis. Het wordt niet zomaar voor de zwijnen geworpen. Je komt niet zomaar binnen. Het gaat om een volledig zelfoffer, een volledig luisteroffer. Je zult alles door en door moeten toetsen, en hiervoor lange tochten dienen te gaan, over de Jabbok heen, diep de aarde in, zegt Odenlech.

38. Laten we blij wezen dat de Heere ons nog boodschappen van leven brengt. Elke dag als je opstaat : luister naar de vogels van het paradijs die deze boodschappen brengen. Zij brengen je over deze zeeën, zoals God in haar Woord heeft beloofd. Het is voor de overwinnaars, de doorvorsers, voor hen die niet opgeven. Het is voor de volharders, voor hen die niet met de slappe en laffe vooroordelen van deze vreemde tijden willen leven. Zij hebben hun oude leven volledig vaarwel gezegd. Zij hebben geen reserves. Zij sluiten geen compromissen. Zij zijn volledig toegewijd aan het smalle pad en de enge poort.

39. De discipelen slapen. Zij zijn niet ontwaakt tot deze geheimenissen. Het Woord des Heeren is nog niet in hen doorgedrongen.

40. Hoe verder we teruggaan in de geschiedenis, hoe matriarchischer het werd, voornamelijk in de voortijden.

41. Het djed-teken van het Oude Egypte was de doorboorde fallus van Osiris, van Aser, soms ook als persoon voorgesteld, als een eerdere Adam. Ook ging er een ring heen door de fallus, opdat het vlees geen overmacht meer had over de mens. Het djed-teken was dus een beeld van de eeuwige besnijdenis, want het waren meerdere doorboringen, net zoals de vagina zich meerdere keren besnijdt door de menstruatie, waarin het baarmoederslijmvlies wordt besneden. Dat zijn geestelijke werkelijkheden met zeer diepe betekenissen.

42. Zo ontwikkelde Djed zich tot Dekra in het Aramees en Sukker in het Hebreeuws, die de eerdere Adam voorstelden, in het eerdere scheppingsverhaal van Genesis, in de grondteksten. Ook de doorboringen van de fallus komen voor in de Israelitische grondteksten, overgenomen vanuit de Egyptische literatuur hierover, sinds het Egyptisch de moedertaal is van de Israelitische talen.

43. Als we verder teruggaan dan zien we in de voortijden het djed-teken als het à-teken (ah). Een aspect van de menstruatie van God was in het oude Afrika de rivier die tot bloed werd, Nyame, of Name, zoals Naamah, de oerkennis waartoe Adam naderde. Nyame of Nyami verdronk ook mensen door ze in de rivier te trekken, als beeld van de wedergeboorte en het terugtrekken tot de baarmoeder, het sterven aan het ego. De oerkennis is altijd verbonden aan dit zelfoffer. Vandaar dat Name ook een prominente plaats heeft. Name is een beeld van het oer, en van het luisteroffer, oftewel de afwachtingsleer.

44. Het is verbonden aan het oudere boek van Job, van de voortijden, toen hij ook Noph werd genoemd. De nieuwe bijbel laat de strijd zien tussen Job en Name, de menstruatie van God, als een soort voortijds Pniël. In sommige voortijdse geschriften wordt Adam ook J genoemd, als de letter J,

een cirkel met een stip erin. Ook is de letter J de hieroglyph van de kop van een bok in oudere voertijdse geschriften.

45. Men moet de ernst van de zonde onder ogen komen, dat er door de zonde geen leven mogelijk is, en men moet het Kaïnitische bevel opvolgen dat men de zonde moet bestrijden opdat de zonde niet over hen heerst. Dit bevel lag al diep verborgen in de Egyptologie. Kaïn moest aan zijn ego sterven, moest zijn ego wurgen.

46. Kaïn moest de geestelijke buffeljacht bedrijven, anders zou de buffel van het vlees hem ombrengen, oftewel de Behemoth.

47. In de nieuwe bijbel wordt de put onder de vertrekken van de menstruerenden, oftewel de gangen die tot de geestelijke buffeljacht leiden, de Oxcrenon genoemd. Deze wordt overigens streng bewaakt door Septus, de valse vrucht van de mannelijke suprematie, de patriarchie die de matriarchie verdreef. Ieder mens zal daarom Septus moeten overwinnen in het komen tot de geestelijke menstruatie cyclus, de besnijdenis van het vrouwelijke, want juist de valse vrouw hield de valse man in stand. De mens moet hiervoor terugkeren tot Moeder God. De nieuwe bijbel beschrijft deze strijd tegen de geest Septus uitvoerig. Om deze strijd te winnen beschrijft het boek des levens de wortels van Adam in Orion, in het diepere en eerdere paradijs, want door de tijden heen was er veel kennis verloren gegaan, en de mensheid was er niet aan toe. Uiteindelijk moet de mens zo terugkeren tot het kinderrijk, oftewel weer kind worden, want het vlees heeft de mens tot een vals en overmoedig volwassenschap gebracht.

48. De Orionse of diep-paradijselijke Adam werd Toriax genoemd en door de nieuwe bijbel als belangrijke sleutel aangewezen tot de Oxcrenon. Men moet daar komen als een Jobiet. Men moet het Jobitisme dus bestuderen en toeëigenen, dus alles omtrend het boek van Job en wat het boek des levens hierover vertelt. Een heleboel kennis is door de tijden heen verloren gegaan, en voor een heleboel kennis was de mensheid niet klaar, waar Yeshua ook over sprak, en daarom werd in Openbaring verteld over de komst van de witte steen voor de overwinnaars.

49. De vader is niet zomaar iets voorwerpelijks, maar het punt van de doorbreking van het vlees, oftewel de besnijdenis, die in het Djed-teken een meervoudige doorboring en besnijdenis is, als de eeuwige besnijdenis, wat ook gedragen wordt als een halssnoer of een ring. Hierin staan de leerstellingen van het halssnoer gegraveerd, waar de nieuwe bijbel catechismus ook over spreekt, en waar Spreuken 1 ook over spreekt, het belang van de anaq, wat overigens ook al in Egypte voorkwam. Het draagt de tucht des Heeren. Een ieder die dit geestelijk sieraad draagt heeft de tucht des Heeren aanvaardt voor verdere geestelijke opvoeding. De vader is de status van verbrokenheid wat uiteindelijk door het innerlijke kind wordt bereikt in het aanhoudende en volhardende gevecht tegen het vlees. We spreken dus niet over zomaar een vader, maar een innerlijke vader. Aan alle oude vaderbeelden moet de mens afsterven.

50. Het Djed-teken werd in het Aramees ook gewoon overgenomen als 'ddy', wat voortgetrokken betekent, geleid, voortbeweging. Juist door de eeuwige doorboring en besnijdenis van het vlees, van de fallus, werd een mens tot vader, oftewel een verbrokene die net als Jakob voor de rest van zijn leven gevoelig zou zijn door God en door God geleid zou worden.

51. Als we het hebben over het menstruatie-bloed des Heeren hebben of over bloed op zich, dan is dat in de Israelitische talen ook de Rede of Reden. Dat is wat het bloed, d'm, in zich draagt. In het Egyptisch is d'm, doem, de besnijdenis of hoofdbesnijdenis, de besnijdenis van de fallus. Die moest tot djed-teken worden, tot meervoudige doorboring, geringd worden, opdat men geleid zou worden en aan het vlees zou ontkomen, wat dus ook belangrijk was in de exodus. Men moet komen tot de eeuwige besnijdenis die blijvend zou zijn. Zonder bloed is er in dat opzicht dus geen kennis, maar de mens heeft het verletterlijkt en is tot aards bloedvergiet gekomen, wat een grote gruwel is. Het dagelijkse zelfoffer werd zo gestaakt, door de verandering van tijden en wet, waar Daniël tegen waarschuwde.

16.

De besnijdenis van het vrouwelijke

1. Ook de oude profeten moesten door de hel heen. Het was tegelijkertijd de baarmoeder en de exegese. Wat de mens er van gemaakt heeft is bespottelijk. Men heeft het oeverloos lopen dramatiseren, de betekenis weggesneden, allemaal voor de markt van het rooflam.
2. Er is nuance-verschil. Er zijn verlorenen en verlorenen. Het woord is voor meervoudige interpretatie vatbaar, maar de verloren zielen zijn datgene waar de goede herder naar op zoek is, ook in de hel, juist in de hel.
3. Je bent hier op aarde in de hel. Kun je dan tot de andere gevangenen gaan, net zoals Yeshua dat deed, en hen een tafel geven met wat voedsel, en wat onderwijs, wat boeken, opdat ze door de ze ervaring van de hel heen kunnen komen ? Wij gaan niet naar de hel, maar door de hel, en dat is een groot verschil. Dat is een tocht door de baarmoeder. Zo worden wij tot een nieuwe schepping. Het is een beeld van de exegese, oftewel de schriftuitleg.
4. Calvijn had hier een heleboel principes voor. Altijd weer moest het oordeel gematigd worden, getemperd, en hij nam de hel ook niet letterlijk, ook al nam hij de eeuwigheid ervan op in alle ernst. Hij was over dit onderwerp op zijn hoede voor de geest van ijdele nieuwsgierigheid, waar hij vaak tegen waarschuwde. De hel was een ondoorgrondelijk zinnebeeld en geheimenis van God, waar de mens niet zomaar toe ingeleid werd, stelde Calvijn. Dit was eeuwig, maar wat het betekende in diepte, daar ging hij normaal gesproken niet al te diep op in. Hij schuwde het waar hij kon.
5. Ook Petrus kreeg visioenen en dromen over de jacht en de slacht, zoals we kunnen lezen in Handelingen 10. 'Slacht en eet.' Petrus nam dit niet letterlijk, maar dacht na over wat het zou kunnen betekenen, en uiteindelijk was de uitleg ervan dat hij de andere volkeren niet meer als onrein mocht zien. Hij moest leren van andere volkeren. De nieuwe bijbel laat zien dat door de geestelijke jacht de ware bloedbanden ontstaan, oftewel de geestelijke bloedbanden des Heeren. Petrus moest dus zijn oude ideeën slachten, dat Joden niet mochten omgaan met niet-Joden.

6. De jacht des Heeren is mooi en lieflijk. Hoe lieflijk zijn de voeten van hen die deze boodschap prediken op de bergen ? De nieuwe bijbel spreekt er veel over, zoals ook de oude bijbel erover sprak. Deze jacht is niet gericht tegen God's schepping, niet tegen vlees en bloed. Het is de jacht op het vlees van de zonde. Dat is een groot verschil.

7. We kunnen erover klagen hoe het volk van God nog steeds zit bij de vleespotten van het aardse leven en dit geheimenis nog niet hebben doorzien. Och, weent en klaagt over de zonden van het volk, opdat gij het zegel des Heeren op uw voorhoofden ontvangt.

8. Wees dankbaar met het kleine. Het leven zit in de kleine dingen, niet in het vele en het verdichte. Je mag van het verdichte loskomen door de menstruatie des Heeren, de besnijdenis van het vrouwelijke, tot een nieuw zicht op de moederlijke Heere, zoals Jakob dat kreeg op Pniël in de oude Aramese grondteksten, de taal van Yeshua.

9. Hebreeën 6 zegt niet telkens dezelfde fundamenten te leggen, maar het gehele huis des Heeren te bouwen, te gaan tot de diepere dingen, opdat uw zielen gevoed zullen worden. Ook zegt Hebreeën 9 dat er geen vergeving is zonder bloedstorting, dat over deze dingen gaat. Het gaat over het zinnebeeld van de besnijdenis, dus ook over de menstruatie. Zo komen we tot de ware antropologie en etnologie des Heeren.

10. Calvijn noemde dat de mens onder de hypnose van de eierzucht was, en daardoor werk deed wat geen werk was, namelijk dubbelwerk, terwijl er ander werk, geestelijk werk verricht diende te worden. De mens had door de eierzucht de prioriteiten verdraaid en was zo tot mensenbehagenis gekomen, waardoor de mens gebonden was geraakt. Dat is wat de hel is. Zo werd alles verdicht. Calvijn noemde het een ijdele werkelijkheid, de ergste dood waarmee de mens zichzelf vleidt. Het was een dodelijk schijnleven door de zonde gebaard.

11. Men had hiervoor gezaaid en bleef ervoor zaaien, als Danaïden werkende voor de bodemloze putten der mensen, beesten die nooit verzadigd zijn. Och, keert toch terug tot de paden des Heeren, dieper de wildernis in, weg van de stad en haar eigenaardige drugspotten en vleespotten. Ze drinken het bloed van kalf en rat, en vergiftigen zichzelf op alle hoeken van de straat om zichzelf als hoeren te verkopen. Ze hebben gehoereerd met het Woord des Heeren.

12. Calvijn noemde dat ze opgeblazen waren in hun zelfvertrouwen. We kunnen stellen dat vals zelfvertrouwen, zelfverzekerdheid en zelfoverschatting ontstaat waar er een gebrek aan studie is. Calvijn noemde dat zij oorlog voeren tegen God. Hij noemde zelfverloochening als de enige sleutel tot God. Hij noemde zelfverheffing de kwaadaardigste kwaal der mensheid. Daarom werd de tollenaar door Yeshua aangenomen, en de farizeeër afgewezen. Hij stelde dat het zo diep in merg en botten was doorgedrongen dat er bijna geen middel tegen was. Calvijn stelde dat gehoorzaamheid alleen volkomen is als het geheel voldoet aan het oordeel des Heeren.

13. Dit oordeel begint bij jezelf, kan alleen in zelfverloochening volbracht worden. Hiertoe is de oorlog en jacht des Heeren. Het gaat om een zelfoffer, een luisteroffer. Dat begint met het zwijgoffer. We moeten teruggaan tot het Woord des Heeren. Het zweeft over de aarde, zoekende wie Zij zal bevruchten.

14. Calvijn stelt dat het loon geen uiting is van menselijke maatstaven, maar van God's welbehagen. De mens kan het loon niet berekenen. De mens zal telkens weer dingen over het hoofd zien, en daarom kan het loon alleen van God komen, wat overigens zich ook weer dieper in de mens bevindt. Er is in die zin geen relatie tussen loon en menselijke verdienste, omdat Calvijn de afwachtingsleer predikt, oftewel de leiding des Heeren, die niet betaalt naar verdienste, maar naar gevoeligheid, en zelfs die gevoeligheid kan dus vleselijk zijn als de mens niet oppast, dus daarom komt Calvijn uit op het welbehagen en de genade des Heeren, niet van de mensen. Dat genade geen woord op zich is wordt duidelijk in de grotere verbanden van Calvijn's leer. Genade is het diepere loon, wat komt van veel diepere bronnen binnen de mens. Daar is geen makkelijke weg voor in de leer van Calvijn. De mens moet zich niets voorstellen. Het wordt van de mens afgehouden voor een reden.

15. Calvijn is niet makkelijk als het aankomt op loon. En terecht. Er is veel bedrieglijk loon op aarde. De mens is er gewiekt in. In de leer van Calvijn kom je niet zomaar weg met aangematigd loon. Hij pakt je in de kraag. De mens mocht zich niets inbeelden, ook niet op het geestelijke of religieuze pad. De farizeeër zou niet aangenomen worden. Er viel niet mee te sjoemelen onder het oog van Calvijn.

16. Niet verdiensten was een sleutelwoord in de leer van Calvijn, maar afstemming, en die moest ook getoetst worden aan het welbehagen en de genade des Heeren. Dat was geen zoetsappige genade. Neen. De mens kwam niet weg met de zonde. De genade was iets ondoorgrondelijks in de leer van Calvijn, wat telkens liet zien : De mens weet het niet, de mens kan het niet zomaar doen. De mens moet zich niets aanmatigen. Telkens weer moest de mens in matiging strijden tegen de geest van aanmatiging.

17. Calvijn waarschuwde tegen het menselijke waarde-begrip. Men moest juist hun waardeloosheid onder ogen komen, om zo in die zijn waarde op te bouwen. Men moet sterven en opnieuw geboren worden in de geestelijke waardeloosheid, om zo tot waarde te komen in het welbehagen en de genade des Heeren, die zeker niet vrijblijvend is. De mens wordt door God gesmeed, hoe dieper de mens in zichzelf afdaalt, want Calvijn stelde dat de mens uit meerdere lagen bestond, en dat de mens tot de diepere lagen moest gaan, zoals God ook uit meerdere lagen bestaat. De lagen zijn met elkaar in strijd, als een Pniël.

18. Ook God is met zichzelf in worsteling. De wil van God is in strijd met het veel diepere eeuwige raadsbesluit van God, stelde Calvijn.

19. De hel was een zinnebeeld bij Calvijn, maar niet de eeuwigheid ervan, en ook niet het oordeel des Heeren. Het waren serieuze zaken in zijn leer, maar de mens moest geen eigen, overmoedige betekenissen hieraan geven. God had ook meerdere lagen die tegen elkaar streden. Uiteindelijk ging het om het ondoorgrondelijke eeuwige raadsbesluit des Heeren, maar God moest dit ook toetsen. Vandaar de strijd. Het is het Pniël des Heeren.

20. De nieuwe bijbel noemt Calvijn als van belang, en daarom dienen we terug te gaan naar Calvijn om tot een dieper begrip van zijn werk te komen, alhoewel de nieuwe bijbel ook de duistere zijde van Calvijn bespreekt. Deze duistere zijde komen we met name tegen in de Institutie, wat hij begon

uit te geven in zijn jongere jaren, als het beest waarmee hij streed. Het is een doodsmacht van dode genade. Het is een geest van zielloze genade.

21. Toch komen er dan nuances en doorgangen, en laat Calvijn de grotere verbanden zien. Daarom moeten we dieper hierin doordringen, langs de calvinistische voorhangsels gaan. We moeten ons hier niet terug laten roepen. We moeten komen tot het diepere geheimenis van de leer van Calvijn.

22. Calvijn was tegen zomaar vleselijke verdiensten, maar noemde de afstemming op de Heere het pad des Heeren, wat tot de verdienste van de lof der lijdzaamheid leidde. Dat was de enige ware verdienste, door hen die zich in de krijgsdienst hebben vernederd onder de oordelen des Heeren, die geduldig het kruis en het juk hebben gedragen en de tuchtroede hebben aanvaard, en zo ten hemel werden opgenomen. Dat kan alleen in de volbrenging van de krijgsdienst des Heeren. Het is iets voor de overwinnaars dus, niet zomaar de verdieners.

23. Zij hebben zich laten vernederen op Pniël in de krijgsdienst, en werden zo ten hemel genomen. Ze hebben de tuchtroede niet veracht of onwaardig geacht, of onnodig, maar gaven het de volledige voorrang in hun leven. Het zijn niet zomaar verdieners, maar strijders. We spreken dus over een jachtsloon en een lijdensloon. Ook is het een stervensloon wat alleen zij die hard aan zichzelf zijn afgestorven verdienen, wat allemaal getoetst is aan de afstemmingsleer, of afwachtingsleer, van Calvijn, de leiding des Heeren, want de Heere heeft altijd het laatste woord, in zijn eeuwige raadsbesluiten. Dat is de daadwerkelijke genade waar Calvijn over spreekt, het is een loon wat niet door mensen te berekenen valt, en wat aan allerlei voorwaarden onderworpen is, in het diepere van de mens, en wat ondoorgrondelijk is. Het is het loon van de lof der lijdzaamheid, die roemt in de tucht, en waardoor de mens heel voorzichtig en beheerst tot hemelse waarde komt, doordat hij is afgestorven aan de waarde van zijn oude zelf. Deze hemelse waarde is niet van de oude mens, maar van de nieuwe mens. Het zelf is geheel verloochend, en de mens leeft niet meer.

24. Zomaar een rechtstreekse weg van het verdienen wordt in de leer van Calvijn niet gepredikt. 'Gij doet werken wat geen werk is.' De mens is afgeleid. Zij hebben door hun zinnelijke begeerten het vrome werk, oftewel de hogere werken, gewurgd. Calvijn noemt het ijdele weelde.

25. Alles in de leer van Calvijn is uiteindelijk onderworpen aan verdere nuance en aan de ondoorgrondelijkheid des Heeren die veel ingewikkelder is dan het menselijke verstand.

26. De arme Lazarus verdiende de lof der lijdzaamheid, stelde Calvijn, omdat hij de tucht verdraagde. De volharding op het harde lijdenspad is een vrucht van de vreze des Heeren, stelt Calvijn. Lazarus had deze vrucht en werd hierom geprezen. We zien dat zodra Calvijn over Lazarus spreekt hij ineens veel makkelijker over de geestelijke verdiensten spreekt, en dat gaat dus om de lof der lijdzaamheid. Daarbuiten valt er in zijn leer niets te verdienen, en is alles ijdel. Zonder de lof der lijdzaamheid zou de afstemmings-leer en de overwinning in de krijgsdienst ook niet kunnen bestaan. Ook zou de lof der lijdzaamheid niks zijn zonder de afstemmings-leer. We spreken dus over een belangrijke drie-eenheid in de leer van Calvijn tegen de valse en vleselijke verdienste, wat dan ook de sleutel is tot de hogere, geestelijke verdienste, het krijgersloon, en jachtsloon. Het is een belangrijke toetssteen van de enge poort van de hemelse economieën en uitkeringen. Er is altijd een zekere basis-uitkering. God is en blijft een ouder, en is en blijft een zorgstelsel. Dit zorgstelsel reikt juist uit tot de verlorenen, en verkiest dat wat dwaas is voor de wereld en veracht.

27. Ook God toetst zichzelf hieraan. God was alleen geworden door dit principe. In de leer van Calvijn kwam het tezamen in het kruispunt van Lazarus, die aan deze drie-eenheid had voldaan. Lazarus is dus ook de sleutel tot de ingewikkelde leer van Calvijn.

28. In een droom over twee natuurvrouwen, de twee aspecten van God, kwam ik tot hun voeten, en het ego begon te sterven. Ik riep toen ook : ‘Het ego sterft !’

29. Het lijden is ervoor zodat de mens geen toevlucht zoekt in ijdele dingen, maar alleen bij God. Dat is het doel van de aanvechtingen, dat de mens het niet meer zoekt bij de mens, maar in het diepe geestelijke, in afzondering. Hiertoe is alle beproeving. Het drijft de mens tot Sion.

30. Het zogenaamde goede van de stad zal vergaan, het ijdele materialisme, maar wij moeten jagen naar de roeping die God ons gegeven heeft. God, het geestelijke, roept ons, heeft een groot plan met ons. Alle ijdelheid zal vergaan.

31. Sion is in de natuur, niet in de stad. Wij mogen alles vergeten wat achter ons ligt, en ons uitstrekken naar datgene wat voor ons ligt, de roeping van God. Zo krijgt je leven waarde en invulling. Verdoe je tijd niet met altijd maar weer zoeken naar de verloren gegane tijd. Er is een hogere roeping. De stad roept ook, en de stad heeft ook een plan met je, maar dit is een valse roeping die alleen maar verderf brengt. Hoe lang zult gij de ijdelheid nog beminnen ? Hoe lang zult gij uw tijd nog verdoen ? Het gaat niet om het leven in de stad, maar om het leven in Sion, dwars door alles heen. Velen kiezen voor een voorspoedig leven in plaats van voor een geestelijk leven, maar voorspoed op zich kan de mens niet helpen. Het is maar tijdelijk. Maar de diepte van het geestelijk leven leidt tot het eeuwig leven.

32. Lazarus neemt een prominente plaats in in de leer van Calvijn, en is een rolmodel voor het geestelijke verdienmodel. De sleutel tot geestelijk verdienen is drievoudig in de leer van Calvijn : de afstemmingsleer, de lof der lijdzaamheid, en het volbrengen van de krijgsdienst. Dit werd volbracht door Lazarus. Het was een belangrijke toetssteen in de leer van Calvijn, waarbuiten geen loon is te vinden, want het vlees kan dat niet. Er moet dus een beroep gedaan worden op de diepere laag in de mens hiervoor, waar God woont en God stroomt. Zonder de armoe des Heeren en de steen des aanstoots die Lazarus was, verworpen door de rijke wereld, zou er geen weg zijn, zou men niet door de enge poort kunnen, want God verkiest alleen het arme en het door de wereld verworpene. Zo krijgen we ook zicht op hoe de uitverkiezingsleer in de diepte bij Calvijn werkte, en kunnen we de al te extremistische uitverkiezingsleer van zijn jongere jaren achterlaten, want daar was het eenrichtingsverkeer.

33. We zien dat tweerichtingsverkeer bijna niet mogelijk is, omdat het vlees er vaak tussenzit. Toch is er een weg, een zeer smalle weg, met een zeer enge poort. Daartoe verkoos Calvijn Lazarus als rolmodel. Daar waar niet verdient kon worden daar kon Lazarus dat wel. Als Calvijn Lazarus bespreekt slaat hij helemaal om. Calvijn schreef vele bijbelcommentaren. We maken onderscheid tussen de kleine bijbelverklaring van de Institutie, en de grote bijbelverklaring, die nogal van elkaar verschillen. De kleine bijbelverklaring ging heersen, terwijl de grote bijbelverklaring de missing links bevatte om het leerstelsel van Calvijn eerlijk te laten zijn. De grote bijbelverklaring werd veel minder gelezen, omdat het een gehele bibliotheek is, maar zo ontspoorde het geheel. De mens ging

ten gronde door gebrek aan kennis. Calvijn wees erop dat beide verklaringen gelezen moesten worden, zodat het grotere verband zichtbaar zou zijn. De kleine bijbelverklaring was meer iets van zijn jongere jaren, ook al kwamen er wel telkens nieuwe uitgaves van. We zien hier de stricte Calvijn, terwijl de Calvijn van de grote bijbelverklaring meer rekkelijk is.

34. Daniel sprak erover in hoofdstuk 7 : ‘Daarna zag ik in de nachtgezichten en zie, een vierde dier, vreselijk, schrikwekkend en geweldig sterk; het had grote, ijzeren tanden: het at en vermaalde, en wat overbleef, vertrad het met zijn poten; en dit dier verschildte van alle vorige, en het had tien horens. Terwijl ik op die horens lette, zie, daartussen verhief zich een andere kleine horen, en drie van de vorige horens werden daarvoor uitgerukt; en zie, in die horen waren ogen als mensenogen en een mond vol grootspraak.’

35. De kleine hoorn ging heersen, de Institutie. Toen moest de oermens komen, oftewel : men moet terugkeren tot het grotere verband van Calvijn, terug naar de calvinistische beginselen.

36. De rijke had een ijzeren ongevoeligheid, sprak Calvijn, dierlijke hartvochtigheid. De hongerige kreeg zelfs de kruimels niet. Voor een ieder die God liefheeft is dit moeilijk voor te stellen, hoe iemand een ander dit aan kan doen. Zo viel de rijke in hetzelfde lot als wat hij de arme Lazarus had aangedaan. Wie een kuil graaft voor een ander valt er zelf in.

37. Laten wij de verzorging van de armen dus niet veronachtzamen, stelt Calvijn. Laten wij niet zwelgen in rijkdom en aards genot, terwijl anderen niks hebben. Calvijn wijst op het belang van matigheid. De rijke was een beeld van de verslaving aan het aardse. Het is een soort dronkenschap, waardoor zij het lijden van de ander niet willen opmerken. Zo liet de rijke Lazarus aan de deur liggen in zijn ellende. Juist Lazarus werd de sleutel tot de hemelpoort in de leer van Calvijn, de doorgang door de enge poort, tot de schoot van God. De rijke kon hier niet doorheen, en er kwam een onoverbrugelijke kloof. Lazarus zou hem in zijn goedheid misschien wel willen helpen, maar kon dit niet. De rijke man zou alles zelf moeten kopen nu, en zelf boeten voor alles. Voor elk kruimeltje en elk waterdruppeltje zou hij hard moeten werken, en vele malen moeten sterven, net zoals de dwaze maagden dit moesten doen voor elk druppeltje olie. Wij mogen geen kwaad met kwaad vergelden. Wij mogen niet te extremistisch zijn in deze dingen. Ook wij zullen veroordeeld worden als wij de rijken al te zwaar veroordelen. Het oordeel over hen zal zwaar zijn, maar wij moeten niet overdrijven en buiten ons voegen gaan. Calvijn stelde dat God altijd het oordeel weer matigde. Er is geen letterlijke eeuwige hel, maar het zal erg genoeg zijn. Het vlees zal niet meer boven mogen komen. Het vlees en de zondige begeerten zullen geheel moeten afsterven in de hel. Dat is wat de besnijdenis is. Dit begint bij de vrouw, de moeder, door de menstruatie, het geheimenis waartoe Jakob naderde op Pniël in de Aramese grondtekst van het verhaal.

38. Calvijn stelde dat mensen toejuichers zijn van de uiterlijke vermomming, maar God prikt hier doorheen. Het gaat om een rechtschapen hart. Dat wat de mensen voor verheven houden is een gruwel voor God. De mens is afgestemd op het vlees, heeft vleselijke gevoeligheden door de zonde ontwikkeld en is zo slaaf geworden. Men moet terugkeren tot de afstemming des Heeren, in de leer van Calvijn. Naar willekeur hebben de mensen vleselijke godsdienst verzonnen om eraan te ontkomen. Hoezeer deze ook de uitvinders hiervan behagen, God noemt het nietswaardig, ijdel en afschuwelijk, stelt Calvijn.

39. Yeshua wordt door Calvijn benoemd als iemand die niet joeg op woordenpraal, niet in de verfijnde volkstaal sprak, maar dat was niet de reden waarom de farizeeërs hem aanvielen. Het was vanwege hun geldgierigheid, stelt Calvijn.

40. Yeshua sprak in wild Aramees, hield zich niet aan moderne taalregels, maar hield zich vast aan de oudere vormen, net zoals Ledeboer zich vasthield aan het oudere en wildere Nederlands, en zich geen moderne taalwetten liet opleggen. Zo ontstond ook het Rodenbergs-Nederlands, oftewel het wilde Nederlands. Het is een Nederduitse taal. Het was gegeven tegen de geest van Alva. Het is van belang dat wij ons niet onderwerpen aan wereldse taal. Wij moeten de tongen des Heeren spreken. Dit is een strijd tegen geldgierigheid, tegen marktse geesten die de Nederlandse taal hebben verloederd. Door de tong, de moderne taal, willen ze het hele lichaam besturen. Het zijn taal-kolonisten. Het heeft ons onze moedertaal ontfroed. We moeten terug naar de oertalen en de talen des Heeren. Het modernere Nederlands is een doorn in de ogen des Heeren. Vooral het ziekelijke d/t-gebruik, waar ook Ledeboer tegen streed. De zondige d/t regel wil namelijk de afstemming op de Heere verbreken om de mens af te stemmen op de vleselijke begeerten en marktbegeerten.

41. Wij spreken gewoon Nederlands, geen modern Nederlands. Wij spreken Rodenbergs-Nederlands, oftewel Nederduits. Zo mogen we verder teruggaan tot de oertalen. Wij spreken Ledeboeriaans. Strijdt om in te gaan. Strijdt tegen de vleselijke talen die de hersenen willen doordringen.

42. Calvijn bespreekt de krankheid dat de meeste mensen zich inbeelden dat datgene wat niet met hun bedorven zeden overeenkomt verachting verdiend. Ze strijden voor hun ondeugden, en dekken hun misdaden af met lichtzinnige gezegdes. Door list zijn ze tot grote winst gekomen. Calvijn wijst erop dat het allemaal vergankelijk is. In het boek des Heeren wordt alles opgeschreven hoe de mensen de armen hebben behandeld. Calvijn noemt de rijkdom der mensen verdacht. Zelden wordt die verkregen zonder bedrog of geweld, zonder vleselijke kunstgrepen, hoogmoed, of enige andere bedroven begeerlijkheid, stelt Calvijn. God wil ook geen offer ontvangen van een onrechtvaardige buit, anders zou God een metgezel van dieven zijn.

43. Men offert onrechtvaardige buit, heeft offerdieren lopen verwisselen, in de verletterlijking ervan. Dat is wat de hel is. Die heeft de mens gebouwd. Het is het verdichte materialisme. De mens heeft een hel op aarde gebouwd. De mens moet zich diep schamen en terugkeren uit Laodicea. Daartoe is de nieuwe doleantie. Het eerste gebod in de leer van Calvijn is sober en gematigd te leven.

44. Zo hebben wij beekwater uit een zuivere bron. De mens doet overbodige uitgaven. De geest van overbodigheid moet bestreden worden, stelt de leer van Calvijn. Die kan alleen getemd worden door soberheid en gematigheid. Men kan alleen sober en gematigd blijven door welgeplaatste en vromelijk uitgeoefende liefdadigheid en barmhartigheid. Er zijn geen andere middelen om aan de schuld te kunnen ontluchten, stelt Calvijn. Er staat straf op wreedheid, onbarmhartigheid en verzwelging van de gaven.

17.

De tentenwerkers

1. Een ieder die komt tot het diepe Sion in de wildernis, het achterliggende, het verborgene, zal zo ingewijd worden op de lijdensschool om zo de wet te leren. De wet brengt noodzakelijke slagen aan, opdat de mens behouden wordt. De lagere natuur wordt "doodgeslagen" door de wet, oftewel doorvertaald, gerecycled. De dood zal blijven woeden totdat de mens dit mysterie van de symbolische dood heeft begrepen. De hemelse wet werkt door timing, door discipline. De ongedisciplineerde natuur van de mens zal moeten sterven. Dit gebeurt wanneer de mens met de hemelse natuur in aanraking komt. Dit gebeurt alleen op het smalle pad, als de mens door de enge poort gaat. Die leidt terug tot een vergeten en verlaten wildernis, tot Sion.
2. De arme Lazarus had volgehouden op het smalle pad, en ging zo door de enge poort.
3. Er wordt in de leer van Calvijn niet zomaar loon gegeven naar werk, maar naar afstemming, in zijn verklaring van de gelijkenis van de arbeiders in de wijngaard. Wij worden beloond in de mate waarin wij op de Heere zijn afgestemd, geleid worden door de Heere, niet voor werken op zich. Omdat afstemming ook weer vals kan zijn, en het vlees inmeng kan hebben, zijn de andere leerregels van Calvijn belangrijk om het in toom te houden, en het zuiver te houden. Vandaar dat Calvijn een groot theologisch en filosofisch stelsel hiervoor had opgericht.
4. Iedereen moet door deze wildernissen heen, en uiteindelijk zal men bij de nieuwe bijbel moeten aankomen, die ook op het belang van Calvijn wijst.
5. We spreken over een moeder calvinisme, wat uit de oergeschiedenis ons tegemoetkomt, wat al bestond voordat Calvijn kwam. Het gaat om de principes. We hebben hierover te worstelen met Calvijn.
6. Calvijn laat zien dat er ook onreinen de kerk binnengeslopen zijn, en schandelijken, en zij zullen door God onderzocht worden en worden buitengeworpen. Zij die het geestelijke sieraad dragen zullen gaan tot het eeuwig leven, stelt Calvijn. Het sieraad is in principe zijn leer, het sieraad wat Lazarus droeg. Calvijn roept op tot ernstig zelfonderzoek, en op te passen met ijdel geloof. Geloof alleen is niet voldoende.
7. Calvijn stelde dat de uitverkiezing niet slechts door Abraham geschiedt, maar ook door Jakob. Bij Calvijn telt niet alleen het geloof, maar ook het gehoor geven aan de roeping. Hierin geldt ook dat de vaten in het huis des Heeren van verschillende soorten zijn.
8. De Heere spreekt in vele talen, en in vele voorbeelden en gelijkenissen. Laten we geen taal-farizeeërs zijn. Laat de letter niet dood en dodend zijn.

9. Calvijn stelt in zijn commentaar op Lukas 14:23 dat geloof uit vrije wil geboren moet worden. Het is belangrijk dat hij dit stelt, want in zijn kleine institutie schetst hij een heel ander beeld, tegengesteld daaraan.

10. Het 'slachtbevel' van Petrus was belangrijk, want het betekende dat hij andere volkeren niet meer als onrein mocht beschouwen. Petrus nam zijn visioen dus ook niet letterlijk, wat men in het westen wel veelal heeft gedaan. Zo heeft men ook met bijbelteksten uit zijn verband gerukt de transatlantische slavernij lopen goedpraten.

11. Calvijn stelde dat het volk van God werd afgesneden en dat er wilde loten werden geënt, door de afstemming op de roepstem des Heeren, terwijl natuurlijke takken worden verwijderd.

12. Pas dus op met het te gewoon zijn. Het gaat bij God om het vreemde. Wij zijn niet van deze wereld. We zijn op doortocht. Als we niet kunnen omgaan met het vreemde van God, dan hebben wij God niet. Dit is een strijd tegen dierlijke ongevoeligheid, de krankheid waaraan de mens lijdt, stelt Calvijn. Het is een strijd tegen lichtzinnige schoonschijnendheid en zorgeloosheid, de onderschatting van de hemelse erfenis en het overschatten van het tijdelijke leven. Het is de geest van zelfmisleiding en valse verontschuldiging, stelt Calvijn.

13. God kwam om het besnijdenismes te brengen, de grote scheiding. Wee u wanneer iedereen wel van u spreekt.

14. Geloof zonder profetie is niks waard. Het gaat om onze omgang met God, en niet ons verblijf binnen de vier grote muren van onze kerk. De ware kerk is naar het hart. De materie is tot een oordeel geschonken. Zij die de materie volgen zijn door de materie geknecht. Ze hebben de Mammon tot vriend, en God tot vijand metterdaad.

15. De boodschap van Gods Woord is zoals altijd : vlucht zolang het nog kan. Kijk niet om, want dan verander je in een zoutpilaar. Strek je uit naar de de profetie. Alleen door armoede, het heilige vasten, worden we hierop ge-ent.

16. Calvijn stelde dat hen die door volksgunst gedreven worden en eigen voordeel op oog hebben geen loon van God hoefden te verwachten. God wederstaat de hoogmoedigen en geeft genade aan de nederigen. Calvijn stelde dat God de vijand is van allen die zich verheffen. Dat zijn er nogal veel in deze wereld. Ook is God de vijand van hen die zich iets aanmatigen, stelt Calvijn. Het zijn hen die over anderen willen heersen en met elkaar strijden om de voorrang. Oh past daar toch voor op. Trek u terug en vernederd u. Ze strijden om de meeste eer en matigen henzelf de eerste plaats aan. Kijk maar eens om je heen. Weest niet één van hen. Zondert uzelf af. Calvijn noemde het dwaasheid, en riep op tot nederigheid.

17. Ik moet denken aan de arme Job. Wij worden door de tucht des Heeren nederig gehouden. Laten we de gesel des Heeren kussen, in ontvangst nemen, want het is ons ter bescherming gegeven, tegen de afschuwelijke zonden van de wereld om ons heen. Door het lijden worden wij afgezonderd. En mensen, de Jobieten werden tot een geslacht van tentenwerkers. Zij mochten bij de Heere komen, en de Heere dienen, zegt II Duizen.

18. Calvijn noemde farizeeën twistziek, in plaats van dat ze voor de geboden des Heeren ijverden. Ze probeerden Yeshua te strikken, te belasten met allerlei zaken die er niet toe deden. Ze probeerden Yeshua af te leiden. Het ging Yeshua om het inwendige, terwijl het de farizeeën om het uitwendige ging. Dat botste dus. Wat een tuig moet dat geweest zijn vroeger, maar als we goed kijken om ons heen, dan zijn die nare farizeeën er nog steeds. Zij zouden Yeshua er wel even op wijzen hoe het moest. Ze waren vol van hun regeltjes, maar kenden de diepten ervan niet. Yeshua kwam om de diepte van de geboden te laten zien, en dat kan alleen als je de IJver des Heeren hebt ontvangen, en je eierzucht en twistziekheid achter je hebt gelaten. De farizeeën hadden een valse ijver van het vlees, deden alles horizontaal, maar verachtten de diepte. Ze deden vleselijk overwerk, als de putten van de Danaïden. Kijk eens hoeveel water wij telkens in deze bodemloze putten gieten, hoeveel water wij naar de zee dragen. Dat is natuurlijk iets om over op te scheppen. De farizeeën waren ijverig bezig met het wassen van bekers, maar ontteden hun hart niet van de schandelijkste roof en boosheid, stelde Calvijn.

19. We kunnen dit vergelijken met Martha die in de bedrijvigheid van het vlees leefde. Calvijn stelde dat Martha de maat had overschreden.

20. Het zal niet altijd 'echt' blijven. Alles zal eindigen in de boeken. Alles zal eindigen in de verhalen. Het 'echte' is zwaar overtrokken, zwaar overdreven. Het is als eb en vloed. De verhalen zullen het overtollige 'echte' weer wegspoelen. Er is alleen waarheid in waarde, in het metaforische. Het letterlijke heeft nooit bestaan, maar heeft alleen zinnebeeldige waarde. We zijn omringd door gelijkenissen.

21. Ook het 'normale' is zwaar overtrokken, zwaar overdreven, en daarom moet het vreemde komen, als eb en vloed. Dat neemt niet weg dat er geen ernst is, maar we moeten tot de Ernst des Heeren gaan, niet tot de valse ernst van het vleselijke.

22. Calvijn stelt dat we nu nog in het tijdperk leven waarin bozen met goeden zijn vermengd, en dit moeten we ten einde toe geduldig dragen. Calvijn predikt het visnet, want dat is hoe Yeshua de verkondiging van het evangelie zeer gepast uitbeelde. Het was om te leren dat de kerk in een verwarrende toestand is vandaag de dag, stelde Calvijn.

18.

Het pinksterfeest

1. Rationalisme is een slaap. Je gaat totaal voorbij aan de wensen en gevoelens van de andere partij, en nagelt hen als het ware aan een stapeltje wetten, een stukje verstand. Jijzelf voelt je dan goed, omdat je je totaal niet in de ander kunt verplaatsen, en zo is dan ook dit hedonisme een soort dronkenschap.

2. Hedonisme en rationalisme werken nauw met elkaar samen en leiden tot een soort van vergetelheid. Aan de ene kant zou je dit al het oordeel van God kunnen noemen, maar aan de andere kant is dit ook de schuilplaats waarin de boze zich verbergt, de valse dronkenschap, de valse slaap en de valse vergetelheid als een wapen tegen God en de geestelijke gaven.

3. Het is een strijd tegen het hedendaagse mono-rationalisme en het mono-hedonisme, oftewel het fascisme in al zijn vreemde vormen.

4. We zien dan dat er aan de aarde, zee en bomen geen schade mag worden aangericht voordat de knechten van God verzegeld zijn. Het verzegelingsproces is het besnijdenis-proces oftewel het aanvaarden en dragen van het lijden.

5. De mens leeft ver weg van het Woord. Laten we wel wezen. De mens leeft van het eten van lijken en is dan vervolgens stomverbaasd hoe de één na de ander in dit aardse tranendal ernstig ziek wordt waaraan niet weinigen overlijden. Daarom wordt er ook gesproken van een dwaas geslacht. Altijd wijzen ze met de vinger op de ander. Nooit zijn ze verzadigd in hun bloedvergiet. Hun voeten snellen tot bloedvergiet. Ze eten de armen en de kinderen. Dan vegen ze hun mond af en zeggen ze dat ze niks gedaan hebben. Ze leven in grote hoererij en afgoderij tot de zonden die ze op een voetstuk hebben geplaatst. Die zonden leiden hen voort, en die zonden leiden hen uit, altijd maar weer. Zo geloven ze in hun geroofde voorspoed dat God hen heeft gezegend.

6. Is het niet treurig ? Ze willen dat God komt, maar ze zullen eerst zelf tot God moeten terugkeren, en niet zomaar tot God, want wat is er een misbruik gaande omtrend het woordje 'God'. Men heeft het ijdel in de mond. Men leeft door schietgebedjes zonder diepte. Daarom moet men terugkeren, juist ja, tot het hemels Woord. Diep gaan en tot leven komen, door het oude leven af te leggen. Dat kan al snel misgaan, en daarom heeft de mens het Woord van God nodig, niet zomaar God op zich. God is onlosmakelijk verbonden aan het Woord. Dat Woord is onze leidsraad en richtsnoer, want de mens is vergeetachtig. De mens moet vol worden met het Woord des Heeren, en er zal begrip moeten komen, oftewel schriftuitleg, want tradities hebben het Woord van kracht beroofd.

7. Hebben wij het Woord ook daadwerkelijk ontvangen in ons hart, of houden wij alleen het Woord in de mond ? Zomaar lippendienst is niet voldoende. Het Woord moet wortel schieten in ons, het Woord moet overdacht worden, en er moet gestudeerd worden in het Woord, net zoals de psalmist in de oude bijbel dat deed in Psalm 1. Overdenken wij het Woord al bij dag en bij nacht ? Staan we er voor op ? Zomaar lezen is niet genoeg. Het moet een deel van ons worden. We moeten ermee worstelen en het laten inzinken. Dat is het ware voedsel. Zo zullen wij dan ook door het Woord geleid worden en niet ons vlees. De psalmist in de oude bijbel sprak : 'Ik berg Uw Woord in mijn hart opdat ik niet zondige.' Och, maakt toch geen compromis met de zonde. Wees geen vriend met de zonde. Praat de zonde niet goed, en geef ook geen ruimte aan de zonde, want de zonde loert op u en is uitgezonden om u te doden. Bewapen u daarom met het Woord, elke dag weer.

8. Het is niet slechts een bewapening, maar ook een beoefening, en een besnijdenis. Het woord zal al onze vleselijke wapenuitrustingen wegsnijden. Vraagt uzelf af of u misschien niet de veel te grote wapenuitrusting van Saul hebt genomen voor werelds aanzien. Dat moet eraf, en u moet tot de eenvoudige herdersuitrusting komen met stenen in de slinger. Hoe soberder uw wapenuitrusting, hoe primitiever, hoe natuurlijker, hoe meer u geleid kunt worden door het sobere Woord des Heeren.

God is bij de armen, de eenvoudigen, de verbroken en nederigen van hart, zij die niet hoger gaan dan hun voegen. Vandaar dat eerst de ontwapening van belang is, waarin we alle wereldse woorden en wijsheden afleggen om zo rein en leeg tot het Woord des Heeren te gaan. Wij worden toegerust in de rivier des Heeren. Oh, laat daar toch alles voor achter. Houdt daar toch geen reserves voor op na, want die zullen u tot strik worden. Maak het pad vrij tot de Heere. Dat is een smal pad door een enge poort. Dat kan geen mens alleen. Alleen de Heere kan u daar doorheen dragen. Laat al het aardse maar afzwakken en strek u uit tot de hemelen. Wat heeft u te verliezen ? Er is hier op aarde niets wat we kunnen meenemen.

9. Laten we ons daarom ook opstellen als dienaren des Woords, en elke dienst tot het vlees en de wereld afleggen, dat zo licht in de weg staat. Laten we dankbaar zijn met het kleine, want alleen het kleine komt door de enge poort. De Heere heeft ons niet veel gegeven, maar we hebben het Woord, en dat is alles wat we nodig hebben. Gaat dan op tot de hemelse berg om alle gouden kalveren en gouden varkens die de mens in hun gemakszucht hebben gemaakt tot redders achter te laten. U kunt niet gered worden van de studie. U moet er dwars doorheen en ermee worstelen, net als de psalmist in Psalm 1, net als Jakob op Pniël en net als Job in de wildernis. Zo zult u komen tot zuivere tentendienst.

10. Oh dat we toch mogen wonen in de tenten aan de rivier des levens, de rivier des Heeren, en niet aan de rivieren der zonde, overmoed en leugenmoed. Kom los van de zonden en vleselijkheden, al die dodelijke wereldse begeerlijkheden die uw hart en ziel willen doden. Alleen het Woord geeft leven. Dat is geen schijnleven zoals de zonde geeft. Beproof het Woord. Leef van het Woord, en laat u geen voedsel aanbieden wat helemaal geen voedsel is. Als u het vlees voedt, en het vlees geneest, dan zal dat u tot strik worden. U moet uw nieuwe mens voeden. Daartoe heeft de Heere het Woord gezonden. Nu, laten we daartoe opgaan. Het hangt ergens in de lucht, wachtende, zoekende, roepende. Het komt niet zomaar ongevraagd in een mensenhart binnen. Het gaat uit tot hen die waarlijk zoekende zijn, en die het Woord waarlijk beminnen. In die zin zeggen we ook weleens dat God geen kinderen heeft. Alleen die de Heere waarlijk beminnen mogen binnen komen. Het gebeurt niet door natuurlijke geboorte. Het is een zinnebeeld. Alles om ons heen is gelijkenissen die wijzen op de hogere waarheden en diepere ambachten.

11. In de wereld zegt men : ‘Ah, ik ben een kind van die en die, dus ...’ en dan matigt men zichzelf allerlei rechten, voorrechten en voorrangen aan, door hun natuurlijke geboorte. Maar bij God werken deze dingen zo niet. Je kan geen aanspraak op God maken omdat je toevallig in de kerk geboren bent. De geboorte is slechts een zinnebeeld van veel diepere zaken, en zo ook het kind zijn. Men heeft het kinschap misbruikt in deze wereld, maar dat kan niet bij God. God heeft geen daadwerkelijke kinderen door natuurlijke geboorte, omdat het slechts een zinnebeeld is. Het is een interessant onderwerp hoe mensen zichzelf graag bedriegen met titels, erfenissen en speciale voorrechten door de natuurlijke geboorte. ‘Oh, ja, mijn vader is dit en dat, mijn moeder is zus en zo, ik ben van adel, dus moet ik ook wel noodzakelijkerwijs van stand zijn. Mijn status is overduidelijk.’

12. Maar bij God werkt dat niet zo. Je wilt een kind van God zijn, of eigent je dat gewoon toe ? Nee, God heeft niet zomaar kinderen. Je zult zelf de lange smalle weg door de enge poort moeten gaan. Niets is vanzelfsprekend. Niets komt vanzelf. Als we het over Moeder God hebben is dat zinnebeeldig, niet dat we zomaar kinderen zijn, maar het is een oproep. Alleen het aan jezelf sterven

kan nieuw leven geven. Dat begint met God in je leven te ontvangen als je kind, als je begint God te verzorgen en te helpen. Er is geen ander kindschap mogelijk. De mens heeft dingen omgedraaid. Je kunt kind worden, je moet kind worden, maar dat kan alleen als je God dan ook als je kind ontvangt. Geef God geboorte in je leven. Geef het Woord geboorte in je leven. Verzorg het, voedt het, en ga er respectvol mee om.

13. Wil je God als je Moeder ? Wees dan een moeder voor God. Zo kan er iets diep van binnen gebeuren, anders niet. Het zaad is dus altijd tweeledig. Adopteer het Woord als je kind. Luister naar het kind en leer het kind begrijpen. Zo mag je zelf ook kind worden. Het is tweeledig.

14. God heeft niet letterlijk kinderen. De wereld maakt er graag misbruik van. Zo is het volk verwend. Ze wanen zichzelf zomaar door geloof of een schietgebedje, of door geboorte in een kerkelijk gezin een kind van God, maar er is bij God geen aansziens des persoons, geen aansziens van menselijke status. God houdt er geen favorieten op na, ziet niemand aan naar het vlees. Je zult de weg moeten gaan tot de enge poort, en daar doorheen moeten gaan, alle status achter je laten, al je familiale rompslomp en baggage. 'Mijn God, mijn God, waarom hebt gij mij verlaten ?' riepen de oude profeten vaak uit, zoals de psalmist, Yeshua, Ezau, Ismael, Jakob, allemaal. Voornamelijk ook Job. Maar dat wat we in de wereld aan 'God' krijgen, waarvan ze zeggen dat het 'God' is, en waarbij ze zeggen dat we er kind van zijn, is God vaak helemaal niet. We worden in de wereld bedrogen. En dan lijkt het alsof God ons verlaten heeft op een bepaald moment in ons leven, terwijl God ons juist bevrijdt van de valse opgelegde godsbeelden en het valse kindschap ertoe. Dan worden we juist verlost, en mogen we waarlijk, voor de eerste keer in ons leven, tot God komen, baden in de rivier des Heeren. We worden dan gewassen. Het vuil van de aarde kleeft ons dan niet meer aan. Dan leren we zelf moeder te zijn, ook van onszelf. Zie, de geestelijke waarheden staan niet op zichzelf, maar hebben diepe palen. Dan moet je onder water gaan om die te bezichten. Zoek het maar uit. Er zijn geen eenvoudige wegen tot God. Het leven is niet eenvoudig. Niks komt zomaar, niks komt voor niets. Werk er maar voor, strijdt er maar voor, studeer er maar voor, en wees bereid veel af te leggen wat er niet hoort.

15. De wereld wordt gedreven door valse voorwendselen, maar de enge poort geeft niet mee.

16. De mens moet afkeren van één van de grootste afgoden aller tijden : de mens.

17. Als het pinksterfeest komt is dat een oorlogsoproep tegen de menselijke zonde. Het is een lijdensoproep, om het lijden des Heeren te dragen. Wees niet laf. Vraag niet om blijdschap, maar om leiding, en het lijden des Heeren. Vraag om het visnet van het Woord, en wees een geestelijke visser. Laat al uw bezittingen achter u.

18. Als het pinksterfeest komt, wees er dan zeker van dat het bloed van de vijand aan uw deurposten is aangebracht, niet het bloed van de onschuldigen, want de wachter des doods zal langsgaan om alle huizen te doorzoeken, en als hij niet het bloed van de vijand vindt, en onschuldig bloed vindt, dan zal hij de dood brengen, zegt Buli.

19. Laat toch af van de afgod die de mens is. Als het pinksterfeest komt, zorg dan dat u geen menselijke afgoden heeft. Weest vol van het Woord, niet alleen dat u het gelezen hebt, maar bestudeerd, en toegepast. Laten de sporen van het Woord door uw gehele leven te vinden zijn. Het

Woord is onze leidsraad. Zo niet, dan zal het vlees u nog heimelijk en stiekem leiden. En wie op de akker van het vlees zaait, zal ook vlees oogsten. Het vlees leidt onherroepelijk tot het verderf, dus het is de vijand van uw ziel.

20. Niemand hoeft te leven. Het is niet gedwongen. Maar als u wil leven dan zult u de gebruiksaanwijzing van het leven moeten bewaren. Dat is het Woord des Heeren wat over de zeeën zweeft.

21. Heft uw hoofden op, en laat één van de grootste afgoden aller tijden achter u : de mens. Je kunt niet loskomen van deze afgod door kracht of geweld, maar alleen maar door ironie, zegt II Behemma.